II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2012

om det statliga stödet SA.23839 (C 44/2007) från Frankrike till förmån för företaget FagorBrandt

[delgivet med nr C(2012) 5043]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2013/283/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket ([1]),

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([2]) och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 6 augusti 2007 anmälde Frankrike till kommissionen omstruktureringsstödet till förmån för företagsgruppen FagorBrandt.

(2) Genom en skrivelse av den 10 oktober 2007 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) avseende detta stöd.

(3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet (nedan kallat beslutet att inleda förfarandet) har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(4) Kommissionen har mottagit synpunkter från tre berörda parter, närmare bestämt två konkurrenter och det stödmottagande företaget. Electrolux översände sina synpunkter i en skrivelse av den 14 december 2007. Efter ett möte med kommissionen den 20 februari 2008 översände företaget ytterligare synpunkter i skrivelser av den 26 februari 2008 och den 12 mars 2008. En konkurrent som har begärt att få vara anonym översände sina synpunkter i en skrivelse av den 17 december 2007 ([4]). FagorBrandt översände sina synpunkter i en skrivelse av den 17 december 2007. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Frankrike i skrivelser av den 15 januari 2008 och den 13 mars 2008. Frankrike har givits tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer mottogs i en skrivelse av den 15 februari 2008 och i ett dokument som överlämnades vid mötet den 18 mars 2008 (se skäl 5).

([1]) Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut ska hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget när så är lämpligt förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. Genom EUF-fördraget infördes också vissa ändringar i terminologin, t.ex. ersattes ”gemenskapen” med ”unionen” och den ”gemensamma marknaden” med den ”inre marknaden” och ”förstainstansrätten” med ”tribunalen”. I detta beslut används EUF-fördragets terminologi genomgående.

([2]) EUT C 275, 16.11.2007, s. 18.

([3]) Se fotnot 2.

([4]) Den berörda parten i fråga begärde per telefon och genom en skrivelse av den 16 december 2007 en förlängning av tidsfristen med en månad för att inkomma med synpunkter, vilket kommissionen beviljade.

(5) Genom en skrivelse av den 13 november 2007 översände Frankrike sina synpunkter till kommissionen om beslutet att inleda förfarandet. Den 18 mars 2008 hölls ett möte mellan kommissionen, de franska myndigheterna och FagorBrandt. Efter detta möte översände de franska myndigheterna upplysningar i skrivelser av den 24 april 2008 och den 7 maj 2008. Samma parter höll ett andra möte den 12 juni 2008. Efter detta möte översände de franska myndigheterna upplysningar i en skrivelse av den 9 juli 2008. Den 15 juli 2008 begärde kommissionen kompletterande upplysningar, vilka de franska myndigheterna inkom med den 16 juli 2008.

(6) Den 21 oktober 2008 fattade kommissionen ett villkorat beslut avseende det omstruktureringsstöd på 31 miljoner euro som beviljats FagorBrandt ([5]) (nedan kallat *beslutet av den 21 oktober 2008*).

(7) Detta beslut ogiltigförklarades av tribunalen den 14 februari 2012 ([6]) (nedan kallat *tribunalens dom av den 14 februari 2012*) på grund av ett dubbelt fel som framkommit vid bedömningen: dels beaktandet av en ogiltig kompensationsåtgärd och dels avsaknaden av en analys av den kumulerade effekten på konkurrensen av ett gammalt oförenligt stöd som beviljats av de italienska myndigheterna (nedan kallat *det italienska stödet*) och som fortfarande inte betalats tillbaka, tillsammans med det godkända stödet.

(8) Kommissionen bör därför anta ett nytt slutgiltigt beslut. I enlighet med tribunalens rättspraxis ([7]) får kommissionen för detta ändamål endast beakta de upplysningar som den hade tillgång till vid den tidpunkten, dvs. den 21 oktober 2008 (se avsnitt 6.2.2. Analysens tidsmässiga ram).

2. BESKRIVNING

(9) Stödet i fråga är ett omstruktureringsstöd. Stödbeloppet är på 31 miljoner euro. Anslaget kommer från det franska ministeriet för ekonomi, finanspolitik och sysselsättning. Det stödmottagande företaget är FagorBrandt S.A., som äger flera dotterbolag som sysslar med produktion och saluföring.

(10) De franska myndigheterna uppgav att FagorBrandt S. A med de tillgängliga resurserna och utan statliga stödet inte skulle kunna klara av sina svårigheter. Det direkta bidraget på 31 miljoner euro skulle enligt Frankrike göra det möjligt att finansiera hälften av omstruktureringskostnaderna ([8]).

(11) Denna företagsgrupp (nedan kallad *FagorBrandt*) ingår indirekt i företaget Fagor Electrodomésticos S. Coop (nedan kallat *Fagor*), ett kooperativ bildat enligt spansk rätt. Kapitalet i detta spanska kooperativ är fördelat bland de ca 3 500 medlemmarna (anställda). Ingen av dessa får äga mer än 25 % av kooperativets kapital.

(12) Fagor ingår i sin tur i en grupp av kooperativ som heter Mondragón Corporación Cooperativa (nedan kallad MCC). Varje kooperativ inom gruppen har kvar sin rättsliga och finansiella autonomi. Fagor ingår i sektorsgruppen för industri inom MCC:s hushållsdivision.

(13) FagorBrandt omsatte 903 miljoner euro 2007. Gruppen är verksam inom alla kategorier av stora hushållsapparater. Dessa omfattar tre stora produktfamiljer, nämligen tvätt (diskmaskiner, tvättmaskiner, torktumlare och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare), kyl och frys (kylar, frysboxar och frysskåp) samt matlagning (traditionella ugnar, mikrovågsugnar, spisar, spisplattor och spisfläktar).

3. SKÄL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDS

(14) I beslutet att inleda förfarandet har kommissionen angett följande fem skäl till varför den tvivlar på att stödet är förenligt med riktlinjerna: risk för att förbudet mot omstruktureringsstöd till nybildade företag kringgås, risk för att skyldigheten att betala tillbaka oförenligt stöd kringgås, tvivel om att företaget kommer att återställa sin långsiktiga lönsamhet, otillräckliga kompensationsåtgärder, tvivel om att stödet begränsas till vad som är absolut nödvändigt, särskilt när det gäller det stödmottagande företagets bidrag.

3.1. Risk för att förbudet mot omstruktureringsstöd till nybildade företag kringgås

(15) FagorBrandt bildades i januari 2002. Enligt punkt 12 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallade omstruktureringsriktlinjerna) ([9]) betraktas det som ett nybildat företag fram till januari 2005, dvs. tre år efter det att det bildades. Detta är samma period som företag undantas från skatt enligt artikel 44f i den allmänna skattelagen (nedan kallat stödet enligt artikel 44f). När kommissionen i december 2003 förklarade att detta

([5]) EUT L 160, 23.9.2009, s. 11.
([6]) Tribunalens dom av den 14 februari 2012, Electrolux och Whirlpool Europe mot kommissionen (T-115/09 och T-116/09, REU 2012, s. II 1753).
([7]) Se tribunalens dom av den 9 juli 2008, Alitalia mot kommissionen (T-301/01, REG 2008 s. II-01753).
([8]) Se punkt 11 och följande i beslutet att inleda förfarandet för en beskrivning av omstruktureringsplanen.
([9]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

stöd var oförenligt och krävde att det skulle betalas tillbaka ([10]) var FagorBrandt ett nybildat företag. Enligt punkt 12 i omstruktureringsriktlinjerna var det därför inte berättigat till omstruktureringsstöd. Vid den tidpunkt då företaget inte längre utgjorde ett nybildat företag och följaktligen blev berättigat att motta omstruktureringsstöd hade Frankrike fortfarande inte betalat tillbaka det stöd som förklarades oförenligt i december 2003, vilket skulle kunna ses som ett sätt att kringgå förbudet i punkt 12 i omstruktureringsriktlinjerna.

3.2. **Risk för att skyldigheten att betala tillbaka oförenligt stöd kringgås**

(16) Kommissionen konstaterar att det anmälda stödet till stor del verkar ha till syfte att finansiera återbetalningen av stödet enligt artikel 44f. Kommissionen har därför uttryckt tvivel beträffande detta stöd och frågar sig om det anmälda stödet inte är ett sätt att kringgå skyldigheten att betala tillbaka det oförenliga stödet och således göra återvinningen av detta stöd helt verkningslös.

3.3. **Tvivel om företagets långsiktiga lönsamhet**

(17) När det gäller om företaget kan återställa sin långsiktiga lönsamhet är kommissionen tveksam på två punkter. Dels konstaterar kommissionen att omsättningen för 2007 beräknas öka med ca 20 % jämfört med föregående år och begär att få veta vad denna prognos grundas på, dels noterar kommissionen att omstruktureringsplanen inte anger hur FagorBrandt ska göra för att betala tillbaka det oförenliga stöd som dess italienska dotterbolag har mottagit.

3.4. **Otillräckliga kompensationsåtgärder**

(18) Kommissionen betvivlar dessutom att man kan acceptera att det inte har genomförts några ytterligare kompensationsåtgärder utöver dem som redan anges i omstruktureringsplanen. Kommissionen påpekar följande:

(i) Enligt omstruktureringsriktlinjerna (punkterna 38–41) är stödmottagande företag som uppfyller kriteriet ”stora företag” skyldiga att vidta kompenserande åtgärder.

(ii) Å ena sidan skulle FagorBrandt försvinna från marknaden utan stöd. Å andra sidan är FagorBrandts konkurrenter i huvudsak europeiska företag. Om FagorBrandt skulle försvinna skulle deras europeiska konkurrenter därför kunna öka sin försäljning och produktion betydligt.

([10]) Kommissionens beslut av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter, EUT L 108, 16.4.2004, s. 38.

(iii) De åtgärder som redan har vidtagits kan inte betraktas som kompenserande åtgärder på grundval av punkt 40 i omstruktureringsriktlinjerna.

(iv) Avslutningsvis har kommissionen framhållit att det i de omstruktureringsriktlinjer som var i kraft när ärendena Bull ([11]) och Euromoteurs ([12]) behandlades, vilka Frankrike anför som argument, inte fanns någon skyldighet att vidta kompenserande åtgärder. Kommissionen har även framhållit andra avgörande skillnader mellan dessa ärenden och det aktuella ärendet.

3.5. **Tvivel när det gäller det stödmottagande företagets bidrag**

(19) Avslutningsvis har kommissionen uttryckt att den tvivlar på att villkoren i punkterna 43 och 44 i omstruktureringsriktlinjerna har uppfyllts. Dels har de franska myndigheterna inte inkluderat återbetalningen av stödet enligt artikel 44f i omstruktureringskostnaderna, dels har de franska myndigheterna inte förklarat varifrån vissa belopp som räknas som ”stödmottagarens egen insats” kommer ifrån.

4. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

4.1. **Synpunkter från företaget Electrolux**

(20) Electrolux anger att det för att möta den globala konkurrensens utmaningar har genomfört omfattande och kostsamma omstruktureringsplaner. För att fortsätta vara konkurrenskraftigt har företaget varit tvunget att vidta drastiska åtgärder, däribland stängningen av åtta fabriker i Västeuropa, och har i huvudsak omlokaliserat produktionen till andra befintliga fabriker i Europa och de nya fabrikerna i Polen och Ungern. De flesta företag inom sektorn för stora hushållsapparater har genomfört liknande omstruktureringar. Detta företag protesterar därför mot att FagorBrandt ges stöd för att klara av en situation som resten av sektorn har varit tvungen att lösa utan liknande stöd. Stödet snedvrider konkurrensen i förhållande till andra företag.

4.2. **Synpunkter från den andra konkurrenten**

(21) För det första anser denna konkurrent, som önskar vara anonym, att det planerade stödet inte gör det möjligt för företaget att återställa sin lönsamhet på lång sikt. Den anser att det krävs en omfattande industriell omorganisation för att företaget ska överleva. Denna konkurrent anser emellertid att FagorBrandt inte förfogar över de

([11]) Kommissionens beslut av den 1 december 2004 om det statliga stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för företaget Bull, EUT L 342, 24.12.2005, s. 81, skälen 55–63.

([12]) Kommissionens beslut av den 26 april 2006 om det statliga stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för Euromoteurs, EUT L 307, 7.11.2006, s. 213, skälen 30–31 och 42.

medel som krävs för de nödvändiga investeringarna. Stödet kommer heller inte att hjälpa FagorBrandt att nå den storlek som krävs för att förbättra sin position vid förhandlingarna gentemot de stora detaljhandlarna, vilka föredrar leverantörer med en betydande närvaro i Europeiska unionen.

(22) För det andra anser konkurrenten att stödet inte begränsas till vad som är absolut nödvändigt eftersom FagorBrandt skulle kunna hitta nödvändig finansiering för sin omstrukturering bland sina aktieägare och det kooperativ (dvs. MCC, däribland banken Caja Laboral) som det ingår i.

(23) För det tredje anser konkurrenten att stödet riskerar att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Dels har de flesta av företagen inom denna sektor sin tillverkning i Europa och kan därför betraktas som europeiska (de asiatiska och turkiska konkurrenterna har bara en betydande närvaro när det gäller vissa produkter), dels är FagorBrandt den femte största aktören på den europeiska marknaden och har en stark ställning på de franska, spanska och polska marknaderna. I avsaknad av kompenserade åtgärder anser konkurrenten därför att kommissionen inte borde ha kunnat förklara stödet förenligt med riktlinjerna.

(24) För det fjärde leder det olagliga stöd som Frankrike och Italien har betalat ut fram till två slutsatser. Dels är FagorBrandts svårigheter återkommande, vilket gör att dess lönsamhet kan ifrågasättas, dels kommer det anmälda stödet förmodligen att användas för att betala tillbaka olagligt stöd och på så sätt kringgå kravet på återbetalning.

4.3. **Synpunkter från FagorBrandt**

(25) FagorBrandts synpunkter är snarlika de franska myndigheternas synpunkter, vilka återges nedan.

5. **KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE**

5.1. **Frankrikes kommentarer om beslutet att inleda förfarandet**

(26) När det gäller ett eventuellt kringgående av förbudet mot omstruktureringsstöd till nybildade företag bestrider inte de franska myndigheterna att FagorBrandt måste betraktas som ett ”nybildat företag” under de tre år som följer på dess bildande i enlighet med punkt 12 i omstruktureringsriktlinjerna. De konstaterar emellertid att frågan om ett eventuellt omstruktureringsstöd till förmån för FagorBrandt endast började diskuteras under 2006 till följd av de svårigheter företaget hade haft från och med 2004 och med hänsyn till den försämrade finansiella situationen sedan 2005, dvs. under dess femte år. Företaget hade med andra ord inte några skäl att begära omstruktureringsstöd innan det befann sig i en situation som motiverade ett sådant stöd, dvs. under 2006. Frågan om ett eventuellt kringgående av ”treårsregeln” är därför ointressant.

(27) När det gäller möjligheten att det anmälda stödet skulle göra återbetalningskravet verkningslöst påpekar Frankrike att företaget inte befinner sig i svårigheter enbart på grund av återbetalningen av detta stöd. De finansiella svårigheterna började i själva verket 2004 och situationen förvärrades kraftigt 2005 och 2006. Som kommissionen konstaterade i beslutet att inleda förfarandet befinner sig företaget verkligen i svårigheter i den mening som avses i omstruktureringsriktlinjerna. Frankrike har kommit fram till att företaget därför är *berättigat* till ett omstruktureringsstöd, om övriga villkor för ett sådant stöd i övrigt är uppfyllda. Frågan om företaget hade eller inte hade passerat kulmen på sina svårigheter 2007 eller 2008 om det inte skulle ha behövt betala tillbaka stödet är ointressant eftersom återbetalningen av stödet är obligatoriskt, vilket också framgår av kommissionens negativa beslut från 2003 om ordningen enligt artikel 44f. Det är således de allt större finansiella svårigheterna som motiverar begäran om stöd, svårigheter som härrör från kostnaderna för den omstrukturering som företaget redan har genomfört, det faktum att omstruktureringen inte har slutförts samt alla övriga utgifter som företaget måste ta hänsyn till, inklusive återbetalningen av stödet.

(28) När det gäller återställandet av den långsiktiga lönsamheten och de två tvivel som anges i beslutet att inleda förfarandet konstaterar de franska myndigheterna följande: När det gäller prognosen om att omsättningen under 2007 ska öka med 20 % i förhållande till omsättningen under 2006 beror detta främst på förändringen av de verksamheter som FagorBrandt var inblandad i 2006. När det gäller påståendet att man inte har tagit hänsyn till återbetalningen av det olagliga stöd som det italienska dotterbolaget har mottagit (beviljat inom ramen för Brandt Italias övertagande av Ocean Spas verksamheter för hushållsapparater) anger de franska myndigheterna att denna återbetalning inte borde påverka företagets lönsamhet, med tanke på att det belopp som till sist betalades ut till Brandt Italia understeg 200 000 euro. Återstoden stod säljaren av de aktuella verksamheterna för.

(29) När det gäller avsaknaden av kompenserande åtgärder upprepar Frankrike att företaget redan 2004 avyttrade företaget Brandt Components (anläggningen i Nevers). Företaget har dessutom minskat sin produktionskapacitet genom att stoppa produktionen av frysboxar och fristående mikrovågsugnar. De franska myndigheterna påpekar dessutom att stödet innebär en mycket liten risk för att konkurrensen ska snedvridas, vilket minskar behovet av kompenserande åtgärder. FagorBrandt har i själva verket bara [0–5] % (*) av marknaden på Europanivå, vilket är mycket lite i förhållande till dess viktigaste konkurrenter. De franska myndigheterna anser dessutom att företagets närvaro på marknaden minskar risken för oligopol. Under det formella granskningsförfarandet har de franska myndigheterna föreslagit ytterligare kompenserande åtgärder.

(*) Affärshemlighet.

(30) När det gäller kommissionens tvivel om att stödet är begränsat till ett minimum och det stödmottagande företagets eget bidrag konstaterar de franska myndigheterna följande: När det gäller påståendet att man inte har tagit hänsyn till återbetalningen av stödet i kostnaderna för omstruktureringen anger de att återbetalningen av ett oförenligt stöd inte på förhand kan betecknas som omstruktureringskostnader. När det gäller ”det stödmottagande företagets egen insats”, som det kallas i anmälan, förklarar de franska myndigheterna att det rör sig om banklån.

5.2. **Frankrikes kommentarer om de berörda parternas synpunkter**

(31) När det gäller Electrolux kommentarer framhåller Frankrike att de omstruktureringsåtgärder som Electrolux och andra konkurrenter har vidtagit inte hade som mål att avhjälpa en svår ekonomisk situation utan i stället att stärka företagens position på marknaden för stora hushållsapparater. Frankrike anser följaktligen att dessa förhållanden inte är jämförbara med förhållandena i FagorBrandts fall och att dessa konkurrenter för övrigt har betydligt större finansiella resurser eftersom de är mycket större.

(32) När det gäller de kommentarer om FagorBrandts långsiktiga lönsamhet som lämnades av det företag som har begärt att få vara anonymt framhåller de franska myndigheterna för det första att FagorBrandt har vidtagit åtgärder för att i första hand hejda förlusterna och stärka marginalen för att så småningom kunna nå en bättre position på marknaden, framför allt genom att utveckla […].

(33) När det gäller påståendet att stödet inte begränsas till ett minimum eftersom FagorBrandt skulle kunna finansieras av sina aktieägare framhåller de franska myndigheterna att MCC inte är ett holdingbolag utan en kooperativ rörelse. Inom denna kooperativa rörelse är varje kooperativ, inklusive Fagor och banken Caja Laboral, oberoende och beroende av besluten från sina egna anställda/medlemmar, vilka är företagets ägare. FagorBrandt kan därför bara räkna med finansiellt stöd från Fagor, som begränsas till dess aktuella kapacitet. Förvärvet av FagorBrandt har minskat Fagors finansiella handlingsutrymme och Fagor kan i dagsläget inte bevilja finansiering över ett visst tröskelvärde.

(34) Som svar på de påstådda negativa konsekvenserna för konkurrensen noterar de franska myndigheterna för det tredje vissa motsägelser i synpunkterna från den berörda part som har begärt att vara anonym. Å ena sidan påstår denna part att stödet kommer att påverka konkurrensförhållandena på den europeiska marknaden, å andra sidan bekräftar den att FagorBrandt är alltför litet i förhållande till sina viktigaste konkurrenter, vilket hotar dess lönsamhet. När det gäller avsaknaden av kompenserande åtgärder påpekar de franska myndigheterna dessutom att de redan genomfört betydande kompenserande åtgärder och att de föreslår att nya ska genomföras.

(35) När det gäller de påståenden som baseras på tidigare beviljat olagligt stöd från Frankrike och Italien påpekar Frankrike för det fjärde att syftet med detta olagliga stöd inte var ett omstruktureringsprogram för företaget utan ett system för att behålla arbetstillfällen inom landet. Frankrike framhåller dessutom, på grundval av de upplysningar som FagorBrandt översände till kommissionen den 17 december 2007, att det inte finns något verkligt samband mellan det beviljade stödet (ca 20 miljoner euro i nettostöd efter skatt) och det oförenliga stödet (ca 27,3 miljoner euro inklusive ränta). Omstruktureringskostnaderna beräknas dessutom till 62,5 miljoner euro och är därmed betydligt högre än det begärda omstruktureringsstödet. Avslutningsvis framhåller de franska myndigheterna att utgifterna tar ut varandra.

(36) När det gäller de kommentarer som FagorBrandt har översänt till kommissionen anger de franska myndigheterna att de håller med om dessa klargöranden, framför allt eftersom de kompletterar deras egna synpunkter.

6. BEDÖMNING AV STÖDET

6.1. **Förekomsten av stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget**

(37) Kommissionen anser att åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. Den motsvarar ett bidrag från franska staten och finansieras därför med statliga medel och belastar staten. Åtgärden avser endast FagorBrandt och är alltså selektiv. Bidraget gynnar FagorBrandt genom att företaget ges ytterligare resurser och inte behöver upphöra med sin verksamhet. Denna åtgärd hotar således att förvränga konkurrensen mellan tillverkarna av stora hushållsapparater. Slutligen kännetecknas marknaden för stora hushållsapparater av omfattande handel mellan medlemsstaterna. Därför slår kommissionen fast att den anmälda åtgärden utgör statligt stöd. Frankrike bestrider inte detta beslut.

6.2. **Rättslig grund för bedömningen**

6.2.1. *Rättslig grund för stödets förenlighet*

(38) I artikel 107.2 och 107.3 i EUF-fördraget anges undantag för den generella oförenlighet som avses i punkt 1 i denna artikel. Undantagen i artikel 107.2 i EUF-fördraget kan inte tillämpas i det aktuella fallet.

(39) Vad gäller undantagen i artikel 107.3 i EUF-fördraget konstaterar kommissionen att eftersom stödet inte har något regionalt syfte och undantaget i led b i denna punkt inte är tillämpligt kan endast undantaget i led c tillämpas. I detta led anges att statligt stöd kan godkännas för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter när det inte påverkar handeln negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I detta

fall har stöden beviljats i syfte att återställa den långsiktiga lönsamheten för ett företag som befinner sig i svårigheter. I omstruktureringsriktlinjerna har kommissionen redogjort för hur den bedömer ett sådant stöds förenlighet. Det är följaktligen riktlinjerna som fungerar som den rättliga grunden för bedömningen. Kommissionen anser att inga andra gemenskapsbestämmelser skulle kunna tillämpas i det aktuella fallet. Frankrike har dessutom inte anfört något annat undantag i EUF-fördraget. Ingen av de andra berörda parterna har heller kritiserat valet av denna rättsliga grund, vilken redan meddelats i beslutet att inleda förfarandet.

6.2.2. *Analysens tidsmässiga ram*

(40) Enligt tribunalens rättspraxis ([13]) måste kommissionen efter en ogiltigförklaring av ett av sina beslut uteslutande basera sin nya analys på de upplysningar som den hade tillgång till när det ogiltigförklarade beslutet antogs, dvs. den 21 oktober 2008 i det aktuella fallet.

(41) Händelser som eventuellt inträffat efter den 21 oktober 2008 får alltså inte beaktas. Förändringar eller tendenser på marknaden eller sådana som rör det stödmottagande företagets situation bör inte tas med i analysen. På samma sätt tar kommissionen inte hänsyn till den period för verkställande av omstruktureringsplanen som inleddes efter oktober 2008 ([14]).

(42) På samma sätt har kommissionen varken någon skyldighet att göra om den förberedande handläggningen av ärendet eller att komplettera det med ny teknisk sakkunskap ([15]). Ogiltigförklaringen av en akt som i sin tur stoppar ett administrativt förfarande som består av olika etapper innebär inte nödvändigtvis att hela förfarandet ogiltigförklaras. När kommissionens analys (liksom i detta fall), trots de undersökningar som möjliggör en omfattande analys av stödets förenlighet, blir ofullständig och dessutom innebär att beslutet blir olagligt kan förfarandet för att ersätta detta beslut baseras på de undersökningar som redan har utförts ([16]).

(43) Eftersom kommissionen dessutom måste basera sin nya analys uteslutande på de upplysningar som den förfogade över i oktober 2008, sådana upplysningar som de franska myndigheterna och FagorBrandt redan har tagit ställning om, behöver man inte konsultera dem igen ([17]). Slutligen har berörda tredjeparters rätt att lämna synpunkter tillgodosetts genom offentliggörandet i Europeiska unionens offentliga tidning av beslutet att inleda förfarandet ([18]) och ingen bestämmelse i förordning nr 659/1999 hindrar att man på nytt ger dem den denna möjlighet eftersom den ursprungliga omstruktureringsplanen har ändrats under prövningen ([19]).

(44) Detta beslut baseras således endast på de uppgifter som fanns tillgängliga den 21 oktober 2008.

6.3. **Företagets berättigande till omstruktureringsstöd**

(45) För att kunna komma i fråga för omstruktureringsstöd måste företaget först och främst kunna betraktas som ett företag i svårigheter enligt avsnitt 2.1 i omstruktureringsriktlinjerna.

(46) I punkt 24 i beslutet att inleda förfarandet angav kommissionen att företaget verkade vara i svårigheter i den mening som avses i punkt 11 i omstruktureringsriktlinjerna. I punkt 27 i beslutet att inleda förfarandet angav kommissionen dessutom att företagets svårigheter, i enlighet med punkt 13 i omstruktureringsriktlinjerna, hade blivit för allvarliga för att de skulle kunna finansieras av de spanska aktieägarna. Tvärtemot denna preliminära bedömning anser den konkurrent som har begärt att få vara anonym att FagorBrandt skulle ha kunnat få det nödvändiga finansiella stöd som behövdes för att klara av sina svårigheter av Fagor och MCC. Frågan är därför om den preliminära bedömning som gjordes i beslutet att inleda förfarandet måste ändras. Kommissionen konstaterar att konkurrenten baserar sitt påstående på en pressartikel ([20]) av vilken det framgår att Fagor enkelt kan frigöra medel på de finansiella marknaderna. Kommissionen konstaterar emellertid att denna artikel är från april 2005 och att Fagors finansiella situation kraftigt har försämrats sedan dess. De franska myndigheterna påpekar i detta sammanhang att Fagors finansiella skuld (utan konsolidering av FagorBrandts skulder) tredubblades under 2005, framför allt efter förvärvet av FagorBrandts aktier och de tunga industriinvesteringarna hos Fagor. Utöver detta sköt Fagor till 26,9 miljoner euro till FagorBrandt 2006. Sammantaget har detta i praktiken tömt kooperativets skuldsättningskapacitet och skuldsättningsnivåerna överstiger klart de tröskelvärden som generellt är tillåtna.

(47) Dessutom förklarade de franska myndigheterna att Fagor, ensam aktieägare av företagsgruppen FagorBrandt, är ett kooperativ som utgörs av anställda och som bildats enligt spansk rätt. Kapitalet i detta spanska kooperativ är fördelat bland de ca 3 500 medlemmar som endast utgörs av anställda. Ingen av dessa får äga mer än 25 % av kooperativets kapital.

(48) På grund av denna juridiska form får Fagor själv inte öka det tillgängliga kapitalet åt aktietecknarna. Kooperativet får endast öka sitt kapital genom att ansöka om det bland sina egna medlemmar, vars ekonomiska kapacitet begränsas till deras egna besparingar. Utvecklingen kan endast finansieras genom att ta banklån eller emittera obligationslån.

([13]) Domen i målet Alitalia mot kommissionen, se fotnot 7.
([14]) Domen i målet Alitalia mot kommissionen, se ovan, punkt 137.
([15]) Domen i målet Alitalia mot kommissionense ovan, punkterna 144 och 159.
([16]) Se för detta ändamål domen i målet Alitalia mot kommissionen, se ovan, punkterna 99–101 och 142.
([17]) Domen i målet Alitalia mot kommissionen, se ovan, punkt 174.
([18]) Se fotnot 2.
([19]) Domen i målet Alitalia mot kommissionen, se ovan, punkt 174.
([20]) Tidningen La Tribune av den 14 april 2005.

(49) MCC är den grupp av kooperativ som Fagor ingår i. I denna grupp har varje kooperativ kvar sin rättsliga och finansiella autonomi. Med andra ord föreligger inget ägarförhållande mellan Fagor och MCC. MCC är alltså inte ett holdingbolag utan en kooperativ rörelse. Varje kooperativ som tillhör denna grupp, t.ex. Fagor och banken Caja Laboral, är oberoende och beroende av besluten från sina egna anställda/medlemmar, vilka motsvarar företagets ägare. Förbindelserna mellan MCC och dess medlemmar är alltså inte desamma som de i en traditionell vinstdrivande grupp.

(50) På grund av sin juridiska form kunde MCC därför inte anskaffa kapital i egenskap av ett aktiebolag, och kan inte heller ses som ett moderbolag i enlighet med punkt 13 i omstruktureringsriktlinjerna. FagorBrandt kunde alltså inte räkna med stöd från sitt moderbolag, Fagor, med tanke på dess begränsade bidragsförmåga.

(51) Kommissionen anser därför inte att man behöver se över den bedömning som gjordes i beslutet att inleda förfarandet när det gäller företagets rätt till stöd på grundval av punkterna 11 och 13 i omstruktureringsriktlinjerna.

(52) När det gäller företagets rätt till stöd på grundval av de villkor som anges i avsnitt 2.1 i omstruktureringsriktlinjerna betvivlas denna bara på en punkt i beslutet att inleda förfarandet, närmare bestämt när det gäller ett eventuellt kringgående av förbudet mot omstruktureringsstöd till nybildade företag (se avsnitt 3 ovan, Skäl till att förfarandet inleds).

(53) Kommissionen har granskat företagets finansiella situation. Resultatet visas i tabell 1 nedan. Det framgår tydligt att företaget under sina tre första år, även om det hade betalat tillbaka stödet enligt artikel 44f, inte uppfyllde de kriterier som anges i punkterna 10 och 11 i omstruktureringsriktlinjerna för att kunna betraktas som ett företag i svårigheter. När det gäller punkt 10 i omstruktureringsriktlinjerna framgår det att även om företaget hade betalat tillbaka stödet på 22,5 miljoner euro med start 2004 (dvs. månaden efter kommissionens slutliga negativa beslut) skulle det fortfarande inte ha förlorat hälften av sitt egna kapital 2004. När det gäller punkt 11 i omstruktureringsriktlinjerna skulle företaget, även om det hade betalat tillbaka stödet på 22,5 miljoner euro med start 2004, bara ha fått ett enda förlustår (2004), vilket inte räcker för att betraktas som ett företag i svårigheter enligt denna punkt. Det måste därför konstateras att företagsgruppen FagorBrandts finansiella svårigheter förvärrades från och med 2005, på ett sådant sätt att företaget utan tvekan skulle kunna ha betraktas som ett företag i svårigheter i den mening som avses i omstruktureringsriktlinjerna (dvs. ett företag som *”utan ingripanden från de offentliga myndigheterna /…/ med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt”), från och med det påföljande året (med hänsyn till skyldigheten att betala tillbaka stödet enligt artikel 44f) och tveklöst 2007*.

Tabell 1

Miljoner euro	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omsättning	847,1	857,6	813,2	743,6	779,7	903,0
Kassaflöde	205,2	215,1	207,0	180,6	171,6	190,4
Nettoresultat	15,5	13,8	(3,6)	(13,4)	(18,2)	(5,7)
Eget kapital	69,8	83,4	79,8	70,6	79,4	73,6

(54) Kommissionen noterar dessutom att Fagor-gruppen under det tredje kvartalet 2005 beslutade att köpa 90 % av aktierna i företaget till en kostnad av [150–200] miljoner euro. Detta visar att marknaden inte betraktade företaget som ett företag i svårigheter i den mening som avses i omstruktureringslinjerna, dvs. ett företag som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt.

(55) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att företaget, som bildades i januari 2002, inte kunde betraktas som ett företag i svårigheter under sina tre första år, även om det omedelbart hade betalat tillbaka stödet enligt artikel 44f. Den anser följaktligen att det faktum att Frankrike i januari 2005 fortfarande inte hade betalat tillbaka stödet enligt artikel 44f– dvs. tre år efter bildandet av FagorBrandt – inte har medfört att man på konstgjord väg har hållit liv i ett företag som annars skulle ha försvunnit från marknaden. Kommissionen anser också att företaget under denna period inte hade några skäl att begära omstruktureringsstöd. Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det faktum att Frankrike i januari 2005 fortfarande inte hade betalat tillbaka stödet enligt artikel 44f inte utgör ett kringgående av förbudet mot omstruktureringsstöd till förmån för nybildade företag i den mening som avses i punkt 12 i omstruktureringsriktlinjerna.

(56) Sammanfattningsvis har tvivlen kring företagets rätt till stöd skingrats och kommissionen anser att företaget uppfyller villkoren i avsnitt 2.1 i omstruktureringsriktlinjerna.

6.4. **Bestämmelser som rör tidigare olagligt och oförenligt stöd**

6.4.1. *Stödet från Frankrike*

(57) På grundval av punkt 23 i omstruktureringsriktlinjerna, och med tanke på att det anmälda stödet i huvudsak verkar vara inriktat på att finansiera återbetalningen av stödet enligt artikel 44f, framför kommissionen i punkt 30 i beslutet att inleda förfarandet vissa tvivel om huruvida det anmälda stödet innebär att återbetalningsskyldigheten kringgås och görs verkningslöst.

(58) Vid sin bedömning av denna fråga har kommissionen tagit hänsyn till följande:

(59) För det första är det enligt fast rättspraxis så att återbetalningen av oförenligt stöd inklusive ränta gör det möjligt att återupprätta situationen så som den såg ut innan stödet betalades ut och på sätt undanröja den snedvridning av konkurrensen som stödet orsakar. I det aktuella fallet är syftet med återbetalningen av stödet enligt artikel 44f inklusive ränta – som är ett villkor för utbetalningen av det nya stödet – följaktligen att återupprätta situationen så som den såg ut innan detta stöd betalades ut.

(60) För det andra är företaget berättigat till omstruktureringsstöd. Först och främst härrör företagets finansiella svårigheter inte från återbetalningen av det oförenliga stödet. De beror på andra saker, vilka har orsakat förlusterna sedan 2004 (se tabell 1 ovan). Den framtida återbetalningen av det oförenliga stödet kommer bara att förvärra dessa svårigheter till dess att företaget når en punkt där det inte kan klara sig utan statligt stöd. För det andra har det genomförts en omstrukturering av verksamheten till en kostnad av 62,5 miljoner euro. Detta visar att den operationella omstrukturering som krävs för att återställa lönsamheten medför stora kostnader som är väsentligt högre än återbetalningen av stödet enligt artikel 44f, som uppgår till 22,5 miljoner euro exklusive ränta. Allt detta visar att FagorBrandt är ett företag i svårigheter och att dess existens hotas. Som alla företag som befinner sig i en sådan situation är det därför berättigat till omstruktureringsstöd om det uppfyller de övriga villkor som anges i omstruktureringsriktlinjerna.

(61) För det tredje konstaterar kommissionen i sitt beslut från 1991 om målet Deggendorf ([21]) att *"det stöd som på ett rättsstridigt sätt har beviljats och som Deggendorf sedan 1986 nekar att återbetala och de ifrågavarande nya stöden […] skulle få den kumulerade verkan att detta företag erhöll en orimlig och oskälig fördel som förändrar handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset*". Kommissionen ansåg att de nya stöden var förenliga under förutsättning att *"myndigheterna [skjuter upp] utbetalningen till Deggendorf av det stöd […] tills de har drivit in det [oförenliga] stöd […]*". I sin dom av den 15 maj 1997 ([22]) bekräftade domstolen kommissionens syn. Kommissionen har därför antagit flera beslut där den följer samma synsätt, dvs. den anser ett nytt stöd är förenligt samtidigt som den kräver att utbetalningen av stödet ska skjutas upp tills det olagliga stödet har betalats tillbaka ([23]). Kommissionen konstaterar att det i det aktuella fallet – från den tidpunkt som det nya stödet uppfyller de villkor som anges i omstruktureringsriktlinjerna – inte finns något som hindrar att samma synsätt kan tillämpas som i målet Deggendorf, dvs. att det nya stödet kan anses förenligt på villkor att utbetalningen av stödet skjuts upp tills stödet enligt artikel 44f har betalats tillbaka.

(62) Mot bakgrund av ovanstående har kommissionens tvivel skingrats.

(63) Inom ramen för detta skulle kommissionen vilja lägga till följande precisering. I punkt 23 i omstruktureringsriktlinjerna åläggs kommissionen att inom ramen för prövningen av ett omstruktureringsstöd *"för det första beakta den kumulativa effekten av det gamla och det nya stödet och för det andra det faktum att det gamla stödet inte har betalats tillbaka."* Som anges i fotnot 14 i omstruktureringsriktlinjerna baseras denna bestämmelse på domen i målet Deggendorf ([24]). I det aktuella fallet åtar sig Frankrike att betala tillbaka stödet enligt artikel 44f innan man börjar betala ut det nya stödet. I detta beslut är kommissionen, med stöd av domen i målet Deggendorf, skyldig att fullgöra detta åtagande på villkor att det anmälda stödet är förenligt. På så sätt ser den till att det inte blir någon kumulativ effekt av det gamla och det nya stödet och att det gamla stödet betalas tillbaka.

6.4.2. *Det olagliga stödet från Italien*

(64) Den 21 oktober 2008 var Brandt Italia, FagorBrandts italienska dotterbolag, betalningsskyldig för en del av det stöd som beviljats av de italienska myndigheterna. Detta stöd förklarades oförenligt av kommissionen i dess beslut av den 30 mars 2004 ([25]).

([21]) Kommissionens beslut av den 26 mars 1991 angående stöd som beviljats av den tyska regeringen till bolaget Deggendorf GmbH (EGT L 215, 2.8.1991, s. 16).

([22]) Domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 P TWD mot kommissionen, REG s. I-2549, punkterna 25–26 (nedan kallad domen i målet Deggendorf). Denna dom stöder tribunalens dom av den 13 september 1995, TWD mot kommissionen, T-244/93 och T-486/93, REG, s. II-2265.

([23]) I samband med detta anges följande i kommissionens tillkännagivande *"Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd"* (EUT C 272 15.11.2007, s. 4): *"Kommissionen har … mer systematiskt börjat tillämpa rättspraxis från Deggendorf-målet … Denna rättspraxis ger kommissionen möjlighet att, om vissa villkor är uppfyllda, uppmana medlemsstater att skjuta upp betalningen av nytt förenligt stöd till ett företag tills företaget har betalat tillbaka gammalt olagligt och oförenligt stöd som omfattas av ett beslut om återkrav"*.

([24]) Se fotnot 22.

([25]) EUT L 352, 27.11.2004, s. 10. Detta beslut bestreds av Brandt Italia och Italien i tribunalen, som förkastade detta överklagande den 12 september 2007 (de förenade målen T-239/04 och T-323/04). Dessutom fällde domstolen italienska staten den 6 december 2007 för underlåtenhet att följa beslutet av den 30 mars 2004 (mål C-280/05).

(65) Liksom påpekas i skäl (61) bekräftar domen i målet Deggendorf ([26]) att kommissionen inte överskrider sin bestämmanderätt när den kräver att det tidigare stödet ska betalas tillbaka som ett förhandsvillkor för att det nya stödet ska betalas ut. För det fall kommissionen ställer som villkor för det planerade stödet att ett eller flera tidigare stöd dessförinnan ska återkrävas, är kommissionen däremot inte skyldig att undersöka den kumulativa effekt på konkurrensen som dessa stöd kan ge upphov till. Ett sådant villkor gör det möjligt att förhindra att den fördel som det planerade stödet ger kumuleras med fördelarna från tidigare stöd ([27]).

(66) På så sätt kan kommissionen inom ramen för sin bestämmanderätt kräva in sådana oförenliga stöd som en förutsättning för utbetalningen av nya stöd ([28]) istället för att tillämpa punkt 23 i omstruktureringsriktlinjerna, vilket gör det möjligt för kommissionen att beakta den kumulerade effekten av det olagliga stödet och det nya stödet.

(67) På grund av de särskilda omständigheterna kring det här fallet så avser kommissionen likväl att tillämpa punkt 23 i riktlinjerna. Kommissionen ska i det aktuella fallet anta ett nytt beslut till följd av tribunalens ogiltigförklaring av dess beslut av den 21 oktober 2008. I detta sammanhang får kommissionen inte beakta de upplysningar som den inte förfogade över vid datumet för det första beslutet. Kommissionen får alltså varken hänsyn till nya skyldigheter som medlemsstaten kan ha ålagt eller återbetalningar av de olagliga stöden som kan ha gjorts efter detta datum.

(68) Eftersom tribunalens dom av den 14 februari 2012 dessutom uppmuntrar detta ([29]) ska kommissionen följaktligen undersöka den kumulerade effekten av det italienska stödet och det anmälda omstruktureringsstödet på konkurrensen.

(69) Det är dock viktigt att först och främst fastställa storleken på det italienska stödet som bör beaktas per den 21 oktober 2008.

([26]) Se fotnot 22.

([27]) Domen i målet Electrolux och Whirlpool, se fotnot 6 ovan, punkt 67.

([28]) Se även följande beslut från kommissionen: beslutet av den 21 oktober 2003 om det stöd för forskning och utveckling på produktionsorten Zamudio (Baskien) som Spanien planerar att genomföra till förmån för företaget Industria de Turbo Propulsores, SA (ITP) (EUT L 61, 27.2.2004, s. 87, skälen 32–36, 55 och 117–119), beslutet av den 16 mars 2005 om det statliga stöd som den italienska regionen Lazio planerar att genomföra för att minska utsläppen av växthusgaser (EUT L 244, 7.9.2006, s. 8), beslutet av den 8 november 2006 om det statliga stöd C 11/06 (f.d. N 127/05) som Italien planerar att genomföra för AEM Torino (EUT L 366, 21.12.2006, s. 62, skälen 39–41).

([29]) Domen i målet Electrolux och Whirlpool, se fotnot 6 ovan, punkt 71: "Kommissionen ställde inte som villkor för det aktuella stödet att det italienska olagliga stödet skulle återbetalas, och den borde därför ha undersökt den kumulerade effekten av dessa båda stöd, vilket den underlåtit att göra i det aktuella fallet."

Fastställande av storleken på det italienska stödet

(70) FagorBrandt beräknar att Brandt Italias återbetalning av det italienska stödet till troligtvis understiger 200 000 euro.

(71) FagorBrandt köpte i själva verket 2003, genom sitt dotterbolag Brandt Italia, fabriken i Verolanuova och dess aktier i företaget Ocean, som hade ingått en ackorduppgörelse. Brandt Italia erbjöd 10 miljoner euro för de berörda aktierna.

(72) Eftersom detta belopp ansågs för lågt av de förvaltare som domstolen utsett för Ocean ville de italienska myndigheterna utvidga bestämmelserna i ordningarna "Mobilita" och "Cassa Integrazione" till detta återtagande, eftersom dessa bestämmelser har förklarats förenliga med tillämplig EU-lagstiftning. De föreskriver i synnerhet att företag som anställer arbetstagare som blivit arbetslösa kan beviljas undantag från arbetsgivaravgifter. Målet med utvidgningen av dessa åtgärder var att köparens vinst skulle öka priset på berörda aktierna i motsvarande omfattning.

(73) De italienska myndigheterna offentliggjorde därför ett lagdekret den 14 februari 2003 som föreskrev att den som köper tillgångar i företag som ingått ackorduppgörelse, och som har fler än 1 000 anställda, ska befrias från sociala avgifter och få bidrag för varje anställd. Brandt Italias förvärv av Ocean SpA:s verksamheter för hushållsapparater den 7 mars 2003 omfattades av denna ordning som inrättats genom ovannämnda lagdekret. Därför ökade dessa undantag (som beräknas till 8,5 miljoner euro) det pris som föreslogs av Brant Italia, vilket på så sätt uppgick till 18,5 miljoner euro.

(74) I sitt beslut av den 30 mars 2004 ([30]) ansåg kommissionen att lagdekretet av den 14 februari 2003, som omvandlades till lag den 17 april 2003, utgjorde en ordning med olagligt och oförenligt stöd. Efter det att kommissionen upplyste Brandt Italia om detta erhöll företaget genom handelsdomstolen i Brescia den 5 juli 2004 en kvarstadsbeläggning av den sista delbetalningen av priset (5,7 miljoner euro). Det har förlikat med Oceans förvaltare för att få tillbaka det överskottsbelopp som har betalats. Brandt Italia ansåg att italienska staten i själva verket borde betala tillbaka det olagliga stödet till det faktiska stödmottagande företaget.

([30]) EUT L 352, 27.11.2004, s. 10.

(75) Även om mottagaren av stödet i fråga i enlighet med den ordning som fördömdes av kommissionen var Brandt Italia (företaget beviljades i själva verket undantag) beräknade FagorBrandt att den slutgiltiga nyttan av detta stöd nästan helt hade överförts till de fordringsägare som registrerades av de av domstolen utsedda förvaltarna för Ocean, genom det ökade priset på tillgångarna (en höjning av priset på 8,5 miljoner jämfört med de 8 624 283 euro som faktiskt beviljades genom undantagen). Därför ansåg de franska myndigheterna att Brandt Italia/FagorBrandts utestående saldo uppgick till 124 283 euro, plus ränta.

(76) De italienska myndigheterna lämnade emellertid uppgifter till kommissionen som ogiltigförklarade detta resonemang.

(77) Den 13 maj 2008 översände de italienska myndigheterna två domar från domstolen i Brescia till kommissionen. Dessa rör de rättstvister som det nationella centralinstitutet för social trygghet (Istituto Nazionale della Previdenza Soziale, INPS) åberopade mot Brandt Italia angående fastställandet av storleken på stödet, nämligen de undantag från sociala avgifter som hade beviljats Brandt Italia.

(78) Den första domen av den 1 februari 2008 skjuter upp det betalningskrav som ställdes av INPS vid mötet med Brandt Italia den 18 december 2007. INPS överklagade denna dom. Den 29 april 2008 ogiltigförklarade appellationsdomstolen det tillfälliga upphävandet av betalningskravet.

(79) Den tredje domen av den 8 juli 2008, som översändes till kommissionen den 20 oktober 2008, gav INPS rätt i frågan om fällningen av Brandt Italia och en fullständig återbetalning av stödet. Denna dom meddelades Brandt Italia den 15 september 2008.

(80) Mot bakgrund av dessa upplysningar bör kommissionen alltså slå fast hur mycket Brandt Italia/FagorBrandt ska betala tillbaka, beräknat per den 21 oktober 2008. I detta avseende noterar kommissionen att domen från domstolen i Brescia av den 8 juli 2008 dömer Brandt Italia att betala tillbaka 8 890 878,02 euro.

(81) Emellertid anser kommissionen att man från denna summa måste dra av det kvarstadsbelagda beloppet, dvs. 5,7 miljoner. Efter domen från handelsdomstolen i Brescia av den 5 juli 2004 har Brandt Italia i själva verket (som en försiktighetsåtgärd) inte haft tillgång till detta frysta belopp. Detta beslut fattas med grund i det beslut som kommissionen antog den 30 mars 2004 och tar hänsyn till behovet av denna återbetalning, men också det faktum att detta belopp inte kan röras. Den 21 oktober 2008 kunde man alltså anta att detta belopp skulle ha använts för att betala tillbaka en del av stödet i fråga. Denna slutsats styrks av följande faktum:

— Kommissionens beslut av den 30 mars 2004 specificerar i skäl 18 att såväl köpare av företag som befinner sig i svårigheter som företag som befinner sig i svårigheter skulle kunna omfattas av den fördömda stödordningen. Med andra ord hade man kunnat förutse att Ocean skulle stå för åtminstone en del av återbetalningen.

— Domen från domstolen i Brescia av den 8 juli 2008 nämner förekomsten av detta frysta belopp på ett kvarstadsbelagt konto och anser att det är ”uppenbart” att denna summa skulle kunna användas för att delvis ersätta INPS.

(82) Med beaktande av de uppgifter som läggs fram i skälen 76–81 anser kommissionen följaktligen att den slutgiltiga storleken på det italienska stödet som ska beaktas i denna analys uppgår till 3 190 878,02 euro plus ränta fram till den 21 oktober 2008.

(83) När det gäller räntan anser kommissionen att det datum som ska beaktas för att fastställa beloppet inte är datumet för den faktiska återbetalningen av stödet utan det datum då beslutet ogiltigförklarade, eftersom kommissionen i det aktuella fallet analyserar det franska stödets förenlighet per den 21 oktober 2008. Den 21 oktober 2008 kumuleras det franska stödet med det italienska stödet, inklusive ränta fram till detta datum. Kommissionen måste således beakta alla dessa uppgifter och inte lägga till räntan fram till datumet för den faktiska återbetalningen.

(84) För övrigt försvinner den fördel som räntorna mellan den 21 oktober 2008 och datumet för den faktiska återbetalningen innebär genom själva återbetalningen, som naturligtvis måste inkludera denna.

Prövning av den kumulerade effekten av omstruktureringsstödet och det italienska stödet

(85) FagorBrandt förfogade följaktligen över en summa på 3 190 878,02 euro (plus ränta) utöver de 31 miljoner i stöd som hade beviljats av de franska myndigheterna. Denna fördel inverkar på konkurrensen: företaget hade tillgång till extra likvida medel som det inte hade haft tillgång till enligt normala marknadsmässiga villkor (dvs. utan det oförenliga italienska stödet).

(86) I enlighet med punkt 23 i omstruktureringsriktlinjerna och tribunalens dom av den 14 februari 2012 avser kommissionen pröva den kumulerade effekten av det italienska stödet och omstruktureringsstödet inom ramen för analysen av det sistnämnda stödets förenlighet.

(87) Prövningen av den kumulerade effekten föranledde kommissionen att utföra en dubbelkontroll: Dels bör kommissionen kontrollera huruvida de kompenserande åtgärderna (se skäl (89) och följande, i synnerhet (118) och följande) gör det möjligt att med exakthet kompensera den påverkan på konkurrensen som FagorBrandts extra likvida medel innebär, dels vill kommissionen se till att det stödmottagande företagets egna bidrag inte inkluderar något stöd (se skäl (154) och följande). Man kan nämligen inte utesluta att den ifrågavarande summan inte förekommer i företagets egna bidrag.

(88) Vid dubbelkontrollen kan kommissionen ställa nya krav på den berörda medlemsstaten, oberoende av eventuella påståenden från denna (vilka kommissionen i det aktuella fallet inte får beakta om de formulerades efter den 21 oktober 2008). Punkt 46 i omstruktureringsriktlinjerna bekräftar detta: ”kommissionen [kan] fastställa de villkor och skyldigheter som den anser vara nödvändiga för att konkurrensen inte skall snedvridas i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset, om den berörda medlemsstaten inte har åtagit sig att vidta sådana åtgärder”.

6.5. **Förhindrande av otillbörlig snedvridning av konkurrensen**

6.5.1. *Analys av nödvändigheten av de kompenserande åtgärderna*

(89) I punkt 38 i omstruktureringsriktlinjerna anges att för att omstruktureringsstöd ska kunna godkännas av kommissionen måste kompenserande åtgärder vidtas för att mildra stödets negativa effekter på handelsvillkoren. I annat fall måste stödet anses ”strida mot det gemensamma intresset” och förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden. Detta villkor yttrar sig ofta i en begränsning av den närvaro som företaget får ha kvar på sin marknad eller sina marknader under omstruktureringsperioden.

(90) I sin anmälan påstod Frankrike att det i det aktuella fallet inte verkade nödvändigt med kompenserande åtgärder, framför allt eftersom stödet inte skulle leda till någon otillbörlig snedvridning. I punkterna 37, 38 och 40 i beslutet att inleda förfarandet förklarar kommissionen kort varför den avvisar detta påstående.

(91) I följande skäl kommer kommissionen mer i detalj att förklara varför den anser att stödet leder till en snedvridning och varför det – tvärtemot vad de franska myndigheterna påstår – är nödvändigt att genomföra de kompenserande åtgärderna.

(92) Som redan har angetts är FagorBrandt verksamt inom sektorn för tillverkning och saluföring av stora hushållsapparater till detaljhandlare (till skillnad från distribution och försäljning till privatpersoner). När det gäller den geografiska dimensionen för marknaden för stora hushållsapparater har kommissionen tidigare ansett att det åtminstone fanns en unionsdimension, framför allt på grund av avsaknaden av hinder för tillträde till marknaden, teknisk harmonisering och de relativt låga transportkostnaderna ([31]). Uppgifterna från FagorBrandt och de två konkurrenter som har inkommit med synpunkter bekräftar att marknaden har en unionsdimension.

(93) Kommissionen anser att ett omstruktureringsstöd automatiskt snedvrider konkurrensen genom att stödmottagaren kan stanna kvar på marknaden och genom att de konkurrerande företagens utveckling bromsas av detta. Det motverkar därför att de minst effektiva företagen försvinner från marknaden, vilket enligt punkt 4 i omstruktureringsriktlinjerna ”*är ett normalt inslag i marknadsekonomin*”. Det anmälda stödet till förmån för FagorBrandt leder därför till att konkurrensen snedvrids enligt ovan. Kommissionen konstaterar dock att följande aspekter tenderar att begränsa de negativa konsekvenserna av denna snedvridning av konkurrensen. För det första har FagorBrandt en marknadsandel på högst [0–5] % av marknaden för stora hushållsapparater ([32]). För det andra finns det på denna marknad fyra konkurrenter som har en marknadsandel på 10 % eller mer (Indesit, Whirlpool,

([31]) I kommissionens beslut av den 21 juni 1994, Electrolux/AEG (EGT C 187, 9.7.1994) anges att den geografiska dimensionen för stora hushållsapparater är Västeuropa. I kommissionens beslut av den 24 januari 1999 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet om Ceced (EGT L 187, 26.7.2000, s. 47) anges att den geografiska dimensionen är EES. Det sistnämna beslutet rör tvättmaskinssektorn.

([32]) FagorBrandt och Fagor Electrodomesticos har tillsammans en marknadsandel på högst [5–10] %.

BSH och Electrolux) ([33]). Den konkurrent som har begärt att få vara anonym medger dessutom att FagorBrandt är en relativt liten aktör på den europeiska marknaden (se ovan för de tvivel som konkurrenten har framfört när det gäller återställandet av företagets lönsamhet och som är kopplade till företagets ringa storlek), och att dess andel av marknaden minskar ([34]). För det tredje är stödbeloppet begränsat i förhållande till FagorBrandts omsättning i Europa (stödet motsvarar mindre än 4 % av omsättningen 2007), och ännu mer i förhållande till omsättningen för de fyra främsta aktörerna på marknaden, vars omsättning är större än FagorBrandts ([35]).

(94) Även om det i föregående skäl görs en granskning av den snedvridning av konkurrensen som stödet skapar är det – vilket anges i punkt 38 i omstruktureringsriktlinjerna, som i sin tur grundar sig på artikel 107.3 c i EUF-fördraget – även nödvändigt att analysera hur stora *"de negativa effekterna på handelsvillkoren*" mellan medlemsstaterna är. Såsom redan har konstaterats i punkt 38 i beslutet att inleda förfarandet snedvrider stödet lokaliseringen av de ekonomiska verksamheterna mellan medlemsstaterna, och därigenom handelsutbytet mellan dessa. FagorBrandt är ett företag som har större delen av sin produktion och merparten av sina anställda i Frankrike ([80–100] % av företagets produkter tillverkas i Frankrike). Utan statligt stöd från Frankrike skulle FagorBrandt snabbt försvinna från marknaden. De produkter som tillverkas vid FagorBrandts anläggningar konkurrerar emellertid främst med produkter som konkurrenterna tillverkar i andra medlemsstater. ([36]). Om FagorBrandt skulle försvinna från marknaden skulle därför dess europeiska konkurrenter väsentligt kunna öka sin försäljning och följaktligen även sin tillverkning. Stödet får till effekt att verksamheter blir kvar i Frankrike i stället för att flyttas till andra medlemsstater. Genom att det minskar exportmöjligheterna till Frankrike för de konkurrenter som finns i andra medlemsstater får detta därför en negativ effekt på handelsvillkoren ([37]). Stödet minskar dessutom försäljningsmöjligheterna till de länder dit FagorBrandt kommer att fortsätta att exportera sina produkter. Med tanke på hur stor FagorBrandts försäljning är och hur många anställda företaget har är de negativa effekterna på handelsvillkoren inte obetydliga.

(95) Mot bakgrund av ovanstående analys anser kommissionen att det är nödvändigt med rejäla (dvs. inte obetydliga), men trots det begränsade, kompenserande åtgärder.

6.5.2. *Analys av de åtgärder som redan har vidtagits*

(96) I punkt 39 i beslutet att inleda förfarandet framförde kommissionen tvivel om huruvida de åtgärder som de franska myndigheterna har anmält kan betraktas som kompenserande åtgärder. I punkt 40 i omstruktureringsriktlinjerna anges följande: *"Avskrivning och nedläggning av förlustbringande verksamhet som under alla omständigheter är nödvändiga för att återställa lönsamheten kommer inte att bedömas som en minskning av kapaciteten eller marknadsnärvaron vid bedömningen av kompensationsåtgärderna."* Det verkar som att alla åtgärder som de franska myndigheterna beskriver faller inom tillämpningsområdet för detta undantag. Inom ramen för det formella granskningsförfarandet har Frankrike upprepat att man ansåg att den stoppade tillverkningen av frysboxar och fristående mikrovågsugnar samt försäljningen av Brandt Components utgjorde tre betydande kompensationsåtgärder. Kommissionen har därför gjort en närmare analys av dessa åtgärder och kommit fram till följande slutsatser:

([33]) Kommissionen kan inte ställa sig bakom Frankrikes argument att FagorBrandts närvaro på marknaden har en positiv effekt eftersom den undviker att det skapas en oligopolistisk situation. De franska myndigheterna har inte motiverat sitt påstående närmare. Påståendet är dessutom motsägelsefullt i förhållande till myndigheternas anmälan, där marknaden beskrivs som mycket konkurrensutsatt, med en omfattande konkurrens, särskilt från detaljhandlarnas varumärken. I punkt 39 i omstruktureringsriktlinjerna anges slutligen att man måste ta hänsyn till att åtgärderna inte får leda till "ett monopol eller en strikt oligopolsituation". Detta är inte fallet här eftersom det finns fyra konkurrenter, även om man bara räknar med de största.

([34]) Enligt de uppgifter som lämnats har marknadsandelen för Europa sjunkit från 5,3 % under 2004 till 5,2 % under 2005 och 5 % under 2006 och 2007.

([35]) Om analysen utvidgas till att gälla hela världen är skillnaden ännu större eftersom företagsgrupper som Electrolux och Whirlpool bedriver mycket stor verksamhet utanför Europa. År 2005 hade exempelvis FagorBrandt och Fagor Electrodomesticos tillsammans en omsättning på minst 2 miljarder euro, medan den globala omsättningen inom segmentet stora hushållsapparater för Whirlpool, Electrolux, BSH och Indesit var 11,8 miljarder, 10,8 miljarder, 7,3 miljarder respektive 3,1 miljarder, uttryckt i euro.

([36]) Enligt uppgifterna kommer FagorBrandt inte längre själv att tillverka […]. FagorBrandt kommer själva att tillverka följande produkter: […]. Inom dessa segment är den del av produkterna som tillverkas utanför Europeiska unionen lägre. Det är kring […] som andelen produkter som tillverkas utanför Europeiska unionen är störst.

([37]) [50–80] % av FagorBrandt försäljning sker på den franska marknaden. I detta sammanhang har domstolen vid upprepade tillfällen angett följande: *"när en medlemsstat beviljar stöd till ett företag kan nämligen den inhemska produktionen upprätthållas eller öka på grund av detta, vilket leder till att möjligheterna för företag i andra medlemsstater att exportera sina produkter till denna medlemsstats marknad minskar*" Domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål C-102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1987, s. 04067 (jfr. punkt 19), domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, (jfr. punkt 40), domstolens dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2289 (jfr punkterna 84–86) och förstainstansrättens dom av den 11 juli 2002 i mål T-152/99, HAMSA mot kommissionen, REG 2002. s. II-3049 (jfr. punkterna 220–221).

(97) När det gäller nedläggningen under 2005 av fabriken för tillverkning av frysboxar (Lesquin-anläggningen) har Frankrike i sin anmälan av den 6 augusti 2007 angett att denna anläggning *som tillverkade frysboxar och vinskåp för hela FagorBrandt gruppen, hade nått en storlek … som inte gjorde det möjligt för den att vare sig täcka sina rörliga eller fasta kostnader och hade en driftsförlust på 5,8 miljoner euro 2004*. Det råder därför inget tvivel om att det i det aktuella fallet rör sig om nedläggning av en förlustbringande verksamhet som är nödvändig för att återställa lönsamheten ([38]) och att den inte kan betraktas som en kompensationsåtgärd enligt punkt 40 i omstruktureringsriktlinjerna.

(98) När det gäller den stoppade tillverkningen av fristående mikrovågsugnar vid anläggningen i Azenay, rör det sig också om nedläggning av en förlustbringande verksamhet som är nödvändig för att återställa lönsamheten, vilket de franska myndigheterna för övrigt har medgett i de synpunkter som de har översänt ([39]). Det är inte förvånande att denna verksamhet inte är lönsam eftersom fristående mikrovågsugnar är ett av de marknadssegment där produkter från lågkostnadsländer har störst marknadspenetration ([40]). Azenay-fabriken hade förlorat viktiga kontrakt för tillverkning av mikrovågsugnar till andra grupper ([41]). På grundval av punkt 40 i omstruktureringslinjerna kan denna åtgärd sammanfattningsvis inte betraktas som en kompenserande åtgärd.

([38]) Den franska pressen har rapporterat mycket om den bristande lönsamheten inom frys- och kylverksamheten. I en artikel i tidningen Ouest France den 8 juli 2004 anges exempelvis följande: *"Den franska hushållsapparatgruppen ElcoBrandt kommer 2005 stänga sin fabrik i Lesquin (Nord), som är specialiserad på tillverkning av frysar, eftersom den 'inte längre är lönsam'. Elco förvärvade Brandt för två år sedan. De 600 anställda hade accepterat en social åtgärdsplan där det planerades att 150 personer skulle behållas, men denna ströks senare."* De ansvariga hos Brandt angav i en artikel i tidningen Les Echos den 7 juli 2004 dessutom följande: *"Trots stora ansträngningar för att öka konkurrenskraften genom att köpa 35 % av komponenterna i Kina och förbättra kvaliteten och produktiviteten har kostnadsnedgången på marknaden varit snabbare än vi"* och att *"Bevarandet av en verksamhet för att tillverka frysboxar är inte längre ekonomiskt meningsfullt inom ElcoBrandt-gruppen. Varje gång vi säljer en av dessa produkter skapar vi i själva verket senare en förlust på 25 %."*

([39]) I sin anmälan anger de franska myndigheterna att ett av målen med omstruktureringsplanen är att *rationalisera produktionen, genom att upphöra med vissa produktsortimentsegment som har blivit strukturellt förlustbringande, för att på så sätt minimera förlusterna kopplade till de ökande marknadsandelar som tillverkare från lågkostnadsländer har tagit (fristående mikrovågsugnar,* […]. I sin skrivelse av den 15 februari 2008 kommenterade de franska myndigheterna de berörda parternas synpunkter och angav följande: *"De franska myndigheterna påpekar att … de åtgärder som redan har vidtagits för att i första hand dämpa förlusterna (nedläggning av en förlustbringande produktionsenhet, Lesquin, och upphörande av viss olönsam tillverkning, fristående mikrovågar)."* Dessa två utdrag bekräftar också tidigare slutsatser om nedläggningen av Lesquin-fabriken.

([40]) De franska myndigheterna har framhållit detta faktum, framför allt i bilaga 7 till anmälan.

([41]) Se exempelvis artikeln *"Brandt: fin du contrat Miele confirmée. Après le retrait d'Electrolux, autre coup dur à Aizenay"* (Brandt: Uppsägningen av Miele-kontraktet bekräftat. Efter Electrolux försvinnande, ett nytt hårt slag för Aizenay), som publicerades i tidningen Ouest France den 3 mars 2005.

(99) I mars 2004 avyttrade företaget följaktligen sitt dotterbolag Brandt Components (Nevers-fabriken) till den österrikiska företagsgruppen ATB för 3 miljoner euro. Det rör sig därför varken om en avskrivning i räkenskaperna ([42]) eller om en nedläggning av en verksamhet. Denna åtgärd är därför inte undantagen ovannämnda bestämmelse i punkt 40 i omstruktureringsriktlinjerna. Den verksamhet som avyttrades i mars 2004 ([43]) hade 2003 en omsättning på 35,4 miljoner euro – motsvarande 4 % av företagets omsättning 2003 – och omfattade 306 anställda – motsvarande 6 % av företagets personal. Verksamheten omfattade konstruktion, utveckling, tillverkning och saluföring av elmotorer för tvättmaskiner. Avyttringen har därför lett till minskad närvaro för företaget på tvättmaskinsmarknaden.

(100) Denna sista åtgärd kan dock inte ses som en hållbar kompenserande åtgärd. Försäljningen av Brandt Components skedde omkring tre och ett halvt år innan anmälan av det granskade stödet. Å andra sidan minskade denna åtgärd inte FagorBrandts närvaro på marknaden för stora hushållsapparater ([44]), som är den viktigaste marknad där FagorBrandt fortfarande finns kvar. Denna åtgärd hade därför inte som syfte, och kunde inte heller ha som syfte, att mildra det planerade stödets snedvridningar av konkurrensen.

([42]) Och än mindre om att företaget gjorde en realisationsvinst på 774 000 euro.

([43]) Som anges i avsnitt 2.2 i beslutet att inleda förfarandet påbörjade FagorBrandt sin omstrukturering 2004, när den bristande konkurrenskraften och de första svårigheterna visade sig. Kommissionen anser därför att denna avyttring *"utgör en del av samma omstrukturering"* i enlighet med kraven i punkt 40 i omstruktureringsriktlinjerna.

([44]) De franska myndigheterna anger att Brandt Components verksamhet gjorde det möjligt för företaget att dra fördel av en stark integration av tillverkningen av kvalitetstvättmaskiner, där FagorBrandt-gruppen historiskt sett är stark. Enligt de franska myndigheterna är denna typ av integration framför allt lämpad för nyskapande produkter eller produkter som kräver särskild expertis och praktiseras av de stora aktörerna inom sektorn (exempelvis BSH eller Miele). Kommissionen konstaterar emellertid att utöver ovanstående påståenden har de franska myndigheterna inte presenterat uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att säkert fastställa – och än mindre att kvantifiera denna effekt – att avyttringen av Brandt Components kommer att minska FagorBrandts möjlighet att utveckla konkurrenskraftiga tvättmaskiner och därför kommer att minska FagorBrandts närvaro på marknaden för tvättmaskiner. Kommissionen kan därför inte anse att avyttringen av Brandt Components har en reell effekt på marknaden för stora hushållsapparater.

6.5.3. *Ytterligare kompensationsåtgärder som de franska myndigheterna har föreslagit*

(101) Som reaktion på de tvivel som framfördes i beslutet att inleda förfarandet när det gäller huruvida de anmälda kompensationsåtgärderna var tillräckliga föreslår de franska myndigheterna att saluföringen av kyl- och frysprodukter och matlagningsprodukter under varumärket Vedette ska upphöra under fem år. Dessutom föreslår de franska myndigheterna antingen att saluföringen av diskmaskiner under varumärket Vedette ska upphöra eller att varumärket […] ska avyttras.

(102) Som tidigare angetts sker [50–80] % av FagorBrandts försäljning på den franska marknaden, där företaget 2006 hade en marknadsandel på [10–20] % räknat i värde och [10–20] % räknat i volym. Detta innebär att om FagorBrandt hade avyttrat dessa verksamheter skulle det främst ha varit deras konkurrenter på den franska marknaden som skulle ha gynnats av detta och som skulle ha kunnat öka sin försäljning. Det är således dessa företag som påverkas mest av att FagorBrandt tack vare stödet tillåts överleva. Däremot är FagorBrandts försäljning på den italienska marknaden mycket begränsad. Som kompenserande åtgärd föredrar därför kommissionen att saluföringen av diskmaskiner under varumärket Vedette upphör snarare än att varumärket […] avyttras, eftersom varumärket Vedette ([45]) endast saluförs på den franska marknaden medan […] främst säljs […].

(103) Det rör sig alltså om att analysera vidden av dessa ytterligare kompenserande åtgärder för att fastställa om de är tillräckliga.

Kyl- och frysprodukter

(104) Försäljningen av kyl- och frysprodukter (kylskåp och frysar) under varumärket Vedette uppgick 2007 till [10–20] miljoner euro, [0–5] % av FagorBrandt-gruppens omsättning.

(105) Den stoppade saluföringen av kyl- och frysprodukter under fem år skulle göra det möjligt för konkurrenterna på den franska marknaden att stärka sin position inom kyl- och fryssektorn. Enligt GfK:s undersökning från 2007 är de främsta konkurrenterna till FagorBrandt – som har en marknadsandel på […] % – på kylskåpsmarknaden i Frankrike Whirlpool ([…] %), Indesit ([…] %) och Electrolux ([…] %). På frysmarknaden är de främsta konkurrenterna till FagorBrandt ([…] %) Whirlpool ([…] %), Liebherr ([…] %) och Electrolux ([…] %).

([45]) På den franska marknaden är Vedette ett varumärke som återfinns på […] på marknaden för […]. De föreslagna åtgärderna minskar alltså inte FagorBrandts närvaro på marknaden för […]. De flesta företagsgrupper som är konkurrenter till FagorBrandt på […] har emellertid även varumärken som är konkurrenter till Vedette på marknaden för […]. De gynnas därför av att Vedettes produkter försvinner från marknaden.

Matlagningsprodukter

(106) Försäljningen av matlagningsprodukter under varumärket Vedette uppgick 2007 till [5–10] miljoner euro, [0–5] % av FagorBrandt-gruppens omsättning.

(107) Den stoppade saluföringen av matlagningsprodukter under fem år skulle därför göra det möjligt för konkurrenterna att stärka sin position på matlagningsmarknaden. Enligt GfK:s undersökning från 2007 är de främsta konkurrenterna till FagorBrandt (som har en marknadsandel på […] %) på matlagningsmarknaden i Frankrike Indesit ([…] %), Electrolux ([…] %) och Candy ([…] %).

Diskmaskiner

(108) Försäljningen av diskmaskiner under varumärket Vedette uppgick 2007 till [5–10] miljoner euro, [0–5] % av FagorBrandt-gruppens omsättning.

(109) Enligt GfK:s undersökning från 2007 är de främsta konkurrenterna till FagorBrandt (som har en marknadsandel på […] %) på diskmaskinsmarknaden i Frankrike BSH ([…] %), Whirlpool ([…] %) och Electrolux ([…] %). Den stoppade saluföringen av diskmaskiner under varumärket Vedette skulle därför göra det möjligt för konkurrenterna stärka sin position på denna marknad.

Slutsats

(110) Sammanfattningsvis står produkterna under varumärket Vedette, vars saluföring ska upphöra, för [0–5] % av företagsgruppens omsättning ([46]). De franska myndigheterna anger att detta kommer att kräva betydande förändringar inom företaget […].

6.5.4. *Slutsats om de ytterligare kompensationsåtgärder som föreslagits av de franska myndigheterna och införande av en ytterligare kompensationsåtgärd från kommissionens sida*

(111) De föreslagna kompensationsåtgärderna innefattar att under fem år upphöra att saluföra vissa produkter (matlagningsprodukter, kyl- och frysprodukter och diskmaskiner) under varumärket Vedette ([47]) och att avyttra Brandt Components. Det rör sig om en rejäl (dvs. inte obetydlig) minskning av marknadsnärvaron, men i begränsad skala.

([46]) År 2007 stod de för [30–40] % av varumärket Vedettes omsättning och [0–10] % av FagorBrandts försäljning av stora hushållsapparater på den franska marknaden.

([47]) Syftet med denna åtgärd är att de berörda Vedetteprodukterna ska dras in från marknaden. Det är därför uppenbart att åtgärdernas effekt kommer att utebli om FagorBrandt ger ett annat företag licens att tillverka och/eller saluföra dessa produkter under märket Vedette.

(112) Kommissionen anser dock att den kompenserande åtgärd som rör varumärket Vedette som föreslagits av de franska myndigheterna är den enda kompensationsåtgärd som är godtagbar och att den inte är tillräcklig. Därför har kommissionen beslutat sig för att förlänga den åtgärd som syftar till att stoppa saluföringen av produkter under varumärket Vedette med ytterligare tre år som ett villkor för stödets förenlighet. Det föreslagna förbudet har en varaktighet på fem år och kommer att förlängas med tre år till totalt åtta år.

(113) Enligt de upplysningar som kommissionen hade tillgång till den 21 oktober 2008 kan inverkan av denna kompensationsåtgärd, när det gäller förlorad omsättning, utvärderas på två sätt med utgångspunkt i tabell 2 nedan ([48]).

Tabell 2

Miljoner euro	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Omsättning FagorBrandt	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
Åtgärdens inverkan, högt beräknad	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]
Åtgärdens inverkan, lågt beräknad	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]

(114) Siffrorna i tabell 2 för åren 2009–2012 är de siffror som tillhandahållits av de franska myndigheterna och FagorBrandt när det gäller inverkan av den kompensationsåtgärd som de föreslår (se även skäl (143) och följande med avseende på denna inverkan).

(115) Ett första sätt att beräkna inverkan av den kompensationsåtgärd som införts av kommissionen är att multiplicera med 3 den förlorade vinsten för det senaste år som har utvärderats av de franska myndigheterna (dvs. 2012). I ett optimistiskt scenario för företaget uppgår denna inverkan således till 3 × [40–60] miljoner, dvs. [120–180] miljoner euro.

(116) Ett andra sätt att beräkna inverkan av denna ytterligare kompensationsåtgärd är att extrapolera siffrorna för 2013–2016 genom att tillämpa en linjär ökning på [1,5–3] % på 2012 års siffror om den omsättningstillväxt som beräknats till [1,5–3] % av företaget mellan 2009 och 2012 fortsätter. På grund av de anledningar som lagts fram i skäl 125 och följande anses detta antagande om omsättningstillväxt rimligt med tanke på företagsgruppens strategi och marknadsperspektiven. Ur denna synpunkt innebär kompensationsåtgärden att FagorBrandt, i ett optimistiskt scenario för företaget, kommer att gå miste om intäkter på [120–180] miljoner euro.

(117) Den föreslagna kompensationsåtgärden verkar alltså lämplig och tillräcklig för att ensam, och på ett proportionerligt sätt, minska de negativa konsekvenserna för konkurrensen som härrör från stödet i fråga: i ett optimistiskt scenario går företaget miste om intäkter på [120–180] miljoner euro under perioden 2014–2016. Dessa förlorade intäkter gör det möjligt för konkurrenterna att öka sin försäljning. Denna kompensationsåtgärd kommer också att göra det svårare för företaget att återinföra de berörda Vedetteprodukterna på marknaden efter åtta års frånvaro (för närvarande säljs endast Vedettes tvättmaskiner). Även om varumärket inte försvinner helt är kostnaden för att lansera det på nytt efter frånvaron på marknaden proportionerlig. Desto längre varumärket är borta från marknaden desto mer påverkas dess anseende.

(118) För övrigt finns det anledning att kontrollera huruvida denna nya kompensationsåtgärd också gör det möjligt att kompensera den konkurrensmässiga fördel som härrör från den kumulerade effekten av det italienska stödet och omstruktureringsstödet. Man kan nämligen se det som att FagorBrandt den 21 oktober 2008 hade tillgång till en summa på 3 190 878,02 euro (omkring 4 miljoner euro med ränta) som företaget inte borde ha haft. Denna fördel inverkar på konkurrensen eftersom företaget hade tillgång till extra likvida medel. Den ytterligare kompensationsåtgärden kompenserar emellertid denna inverkan på konkurrensen.

([48]) Tabellen antar att åtgärden trädde i kraft den 1 januari 2009.

(119) Tabell 3 nedan visar den förlust (eller det negativa kassaflöde) som hör ihop med kompensationsåtgärden. Siffrorna för åren 2009–2012 är de siffror som de franska myndigheterna har anmält till kommissionen. Siffrorna för åren 2013–2016 är en extrapolering som erhållits genom att öka 2012 års siffror med [1,5–3] % per år ([49]).

Tabell 3

Miljoner euro	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Slutgiltigt resultat utan kompensationsåtgärd	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]	*[15-20]*	*[15-20]*	*[15-20]*	*[15-20]*
Åtgärdens inverkan, högt beräknad	– [10-15]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*
Åtgärdens inverkan, lågt beräknad	– [15-20]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*

(120) Det verkar följaktligen som att FagorBrandt i det optimistiska scenariot (för företaget) genom tre ytterligare år går miste om likvida medel till ett värde av [10–20] miljoner euro (om man multiplicerar 2012 års siffror med 3) och [10–20] miljoner euro (om man lägger till de extrapolerade siffrorna). Med andra ord kompenserar denna nya kompensationsåtgärd i hög grad den fördel som erhölls genom tillgången till likvida medel till ett värde av cirka 4 miljoner euro.

(121) Det faktum att kompensationsåtgärderna sträcker sig längre än omstruktureringsperioden (dess sista datum har fastställts till den 31 december 2012) gör dem inte olämpliga. Om kompensationsåtgärderna införs på grund av ett beviljat omstruktureringsstöd omfattas de inte av själva omstruktureringsprocessen utan syftar till att kompensera konkurrenterna till det företag som fått stöd för att kompensera den inverkan på konkurrensen som stödet har kunnat orsaka. Deras effekt och nytta ifrågasätts alltså inte eftersom de pågår under en period som sträcker sig längre än omstruktureringsperioden och eftersom de har inrättats på grund av en omstruktureringsinsats som underlättats av ett statligt stöd. De syftar följaktligen till att kompensera, och kompenserar, den inverkan på konkurrensen som följer av detta stöd.

(122) Dessutom beräknar kommissionen att dessa åtgärder gör det möjligt att undvika otillbörliga snedvridningar av konkurrensen i enlighet med punkterna 38–40 i omstruktureringsriktlinjerna.

6.6. **Återställande av företagets lönsamhet**

6.6.1. *Omstruktureringsplanen, marknadsperspektiven och trovärdigheten hos prognoserna i omstruktureringsplanen*

(123) FagorBrandts omstruktureringsplan, som redan har inletts, omfattar i huvudsak följande:

— En koncentration kring kärnverksamheten och en utveckling som riktas mot […].

— En rationalisering av inköpspolicyn och […].

— Avyttring av verksamheter och nedläggning av anläggningar ([50]).

— Personalnedskärningar ([51]).

— Åtgärder som syftar till att stärka företagets hållbarhet ([52]).

(124) Efter granskningen bekräftar kommissionen det som angavs i beslutet att inleda förfarandet, dvs. att den anser att denna plan uppfyller kraven i punkterna 35–37 i omstruktureringsriktlinjerna. Med andra ord gör omstruktureringsplanen det möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet.

(125) Kommissionen måste dock redogöra för sin analys och sina slutsatser när det gäller marknadsperspektiven och trovärdigheten hos prognoserna i omstruktureringsplanen.

(126) Kommissionen har utvärderat prognoserna i omstruktureringsplanen, särskilt när det gäller tillväxtperspektiven. Den är medveten om att endast de uppgifter som fanns tillgängliga i oktober 2008 får beaktas i detta beslut.

([49]) Om alla övriga faktorer förblir desamma tycks det rimligt att behålla procentsatsen på [1,5–3] % eftersom denna procentsats är den som godtas som ett antagande om rimlig omsättningstillväxt med tanke på företagsgruppens strategi och marknadsperspektiven (se skäl (125) och följande).

([50]) FagorBrandt sålde i mars 2004 sin fabrik i Nevers (elmotorer) och i januari 2005 stängdes fabriken i Lesquin (frysar). År 2006 upphörde företagsgruppen med tillverkningen av fristående mikrovågsugnar i sin fabrik i Aizenay.

([51]) Företagsgruppen har genomfört […]. Fler åtgärder vidtogs i Frankrike under 2006. Under samma år började företagsgruppen även att rationalisera den italienska anläggningen i Verolanuova.

([52]) När det gäller åtgärderna för att utveckla företagets hållbarhet, och efter de studier som utfördes mellan mars 2004 och februari 2005, har företagsgruppen […].

(127) Enligt Ceced ([53]) visar den volymmässiga utvecklingen av den europeiska marknaden mellan 2005 och 2007 en svag tillväxt i Västeuropa (ca 2 % per år) och en oförminskat hög tillväxt i Österuropa (ca 7 % per år). Den sistnämnda tillväxtsiffran är emellertid osäker eftersom de ekonomiska svängningarna gör att en tvåsiffrig tillväxt lätt kan följas av en tvåsiffrig nedgång.

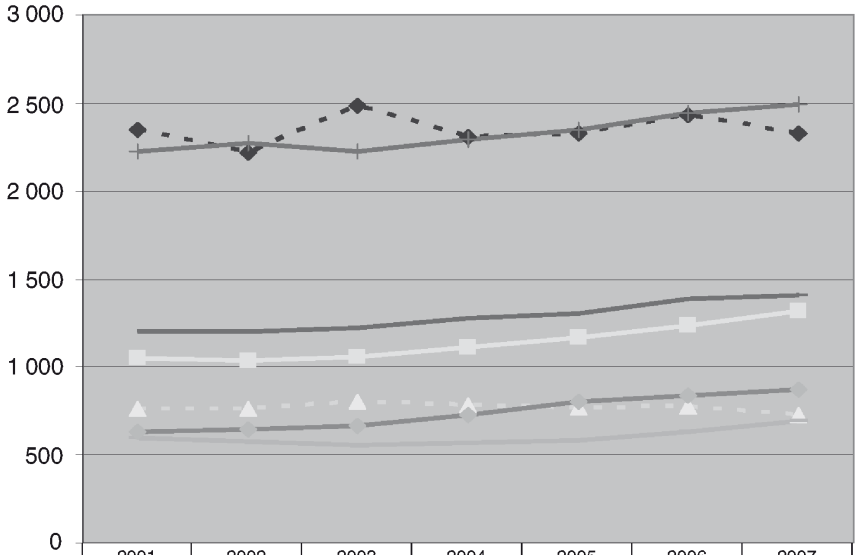
(128) Även om det på lång sikt är möjligt att köpbeteendet i Österuropa börjar likna det i Västeuropa leder den svaga köpkraften i dessa länder till att efterfrågan koncentreras på de allra viktigaste produkterna (tvättmaskiner och kylskåp) och importprodukter. Det är emellertid just på dessa marknader som de asiatiska och turkiska konkurrenterna har gjort sina insteg på marknaden.

(129) FagorBrandts potentiella marknader är följaktligen i Västeuropa eftersom dessa är de viktigaste marknaderna rent värdemässigt, men även volymmässigt, och mindre utsatta för de lågprisprodukter som FagorBrandt inte kan konkurrera med längre och som har sitt ursprung i den snabba tillväxttakten i Österuropa.

(130) Närmare bestämt är FagorBrandts referensmarknad den franska marknaden där företagsgruppen har [50–80] % av sin försäljning, tillverkar [80–100] % av sina produkter och har [80–100] % av sina anställda. Enligt GIFAM ([54]) växte den franska marknaden för stora hushållsapparater med 1 % 2007 i förhållande till 2006, både när det gäller volym och omsättning. Närmare bestämt har marknaden för […], som FagorBrandt vill koncentrera sig på, ökat med […] % jämfört med 2006 trots att försäljningen av […] har minskat med […] %.

(131) Utvecklingen per produkttyp visar att de marknader som växer i Europa, och särskilt Frankrike, i huvudsak är marknaderna för […]. Tillväxten för […] är betydande, medan kyl- och frysmarknaden håller på att stagnera, vilket framgår av följande tabell ur en undersökning som GIFAM har gjort:

Tabell 4



	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Kylskåp	2 350	2 220	2 485	2 310	2 330	2 428	2 330
Frysar	760	760	800	785	770	775	730
Tvättmaskiner	2 225	2 270	2 225	2 290	2 350	2 446	2 490
Torktumlare	595	580	555	570	585	631	690
Diskmaskiner	1 050	1 040	1 055	1 110	1 166	1 237	1 320
inbyggbara spishällar	1 200	1 200	1 220	1 280	1 305	1 384	1 410
inbyggbara ugnar	630	645	665	730	800	840	870

([53]) Ceced (Conseil Européen de la Construction d'appareils Domestiques), Europeiska kommittén för tillverkare av elektriska hushållsapparater, är en organisation som består av 15 europeiska tillverkare och 26 branschorganisationer som finns i flera europeiska länder (både EU-länder och länder som inte är med i EU).

([54]) GIFAM (Groupement Interprofessionnel des Fabricants d'Appareils d'équipements Ménagers), en sammanslutning som består av ett femtiotal företag på marknaden för hushållsapparater.

(132) FagorBrandts val att dels ställa om sin produktion, särskilt mot […], dels att utveckla […], verkar gå ihop med de olika segmentens och produkternas utveckling.

(133) Kommissionen, som har analyserat de grundläggande inslagen i omstruktureringsplanen som syftar till att motivera relevansen hos de bestämmelser som rör FagorBrandts operativa lönsamhet på sikt, bedömer att prognoserna i tabell 5 är realistiska.

Tabell 5

Miljoner euro	2009	2010	2011	2012
Omsättning FagorBrandt	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
Slutgiltigt resultat	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]

(134) Resten av analysen begränsas därför till de två tvivel i beslutet att inleda förfarandet som rör huruvida omstruktureringsplanen är realistisk och tillräcklig.

(135) För det första begärde kommissionen en förklaring till att omsättningen ökade med 20 % 2007. De franska myndigheterna har förklarat att FagorBrandts verksamhetsområde ändrades 2006 genom att Fagor överlät distributionen av märket Fagor på de engelska och franska marknaderna till FagorBrandt, och därefter hela Fagors franska verksamhet ([55]). Omsättningen för dessa verksamheter har beräknats till [50–100] miljoner euro för 2007 och har inkluderats i FagorBrandts omsättning för 2007. Om man bortser från ändringen av verksamhetsområdet var omsättningsökningen bara [5–10] %. Frankrike har därför meddelat kommissionen den faktiska omsättningen för 2007. Denna uppgår till 903 miljoner euro, jämfört med 779,7 miljoner euro 2006, vilket ger en ökning på ca 16 % från det ena till det andra året.

(136) För det andra konstaterade kommissionen att omstruktureringsplanen inte angav hur FagorBrandt skulle göra för att betala tillbaka det oförenliga stöd som dess italienska dotterbolag hade mottagit, och som också hotade återställandet av företagets lönsamhet. De franska myndigheterna har angett att återbetalningen av det italienska stödet till Brandt Italia troligen understeg 200 000 euro (se skäl (70) och följande). Vilket kommissionen redan har kommenterat (se skäl (76) och följande) uppgår emellertid det italienska stöd som ska beaktas i samband med detta beslut till 3 190 878,02 euro plus ränta fram till den 21 oktober 2008. Kommissionen anser dock att den beräknade återbetalningen av detta belopp inte ifrågasätter återställandet av företagets lönsamhet eftersom FagorBrandt är skyldig att öka sitt eget bidrag med ett belopp på motsvarande 3 190 878,02 euro plus ränta (se i detta hänseende skäl (149) och följande).

(137) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att de tvivel avseende återställandet av lönsamheten som togs upp i beslutet att inleda förfarandet har skingrats.

6.6.2. *En av de berörda parternas tvivel avseende återställandet av lönsamheten*

(138) Som angetts tidigare bestrider den konkurrent som har begärt att få vara anonym att omstruktureringen skulle kunna återställa företagets långsiktiga lönsamhet. För det första anser parten att företaget borde ha utlokaliserat en del av sin produktion till produktionsområden med lägre kostnader, där företaget kan dra nytta av stordriftsfördelar. För det andra kommer företaget inte att kunna göra de investeringar som behövs för att förbättra sina produkter inom en industri som varje år kräver betydande investeringar i industriverktyg, konstruktion, forskning och utveckling. Till sist framhåller parten att företaget fortfarande är allt för litet i förhållande till sina konkurrenter. I de följande skälen kommer kommissionen att försöka kontrollera om dessa synpunkter från den konkurrent som har begärt att få vara anonym motsäger kommissionens slutsatser om återställandet av lönsamheten.

(139) När det gäller nödvändigheten att utlokalisera en del av produktionen till lågkostnadsländer konstaterar kommissionen att de franska myndigheterna har gett ett detaljerat svar på den punkten. De påpekar att den utveckling som FagorBrandt eftersträvar (produkter med ett större mervärde och nyskapande produkter), i likhet med vissa av företagets helt europeiska konkurrenter, inte går ihop med att systematiskt förlägga produktionen till de länder som har lägst kostnader. […]. För de största företagen motsvaras etableringen av produktionsenheter i lågkostnadsländer dessutom av en vilja att utveckla försäljningen där.

([55]) Kommissionen har analyserat huruvida FagorBrandts införlivande i Fagor motsäger slutsatserna i punkt 27 i beslutet att inleda förfarandet, när det gäller huruvida FagorBrandt är stödberättigat. Kommissionen har kommit fram till att så inte är fallet eftersom merparten av det som anförs i denna punkt fortfarande gäller.

(140) När det gäller påståendena från den konkurrent som har begärt att få vara anonym om att FagorBrandt inte kan göra de betydande investeringar som krävs för att fortsätta vara konkurrenskraftigt och att företaget är alltför litet i förhållande till de största konkurrenterna konstaterar kommissionen att den själv i punkt 8 i beslutet att inleda förfarandet anger att detta har bidragit till företagets svårigheter. Kommissionen konstaterar emellertid att omstruktureringsplanen verkar bemöta dessa utmaningar. Företaget avser faktiskt att koncentrera sig på […]. Kommissionen konstaterar dessutom att vissa företag inom sektorn, trots deras ringa storlek i förhållande till de största aktörerna och deras betydande produktion i de västeuropeiska länderna, lyckas hålla sig konkurrenskraftiga genom att koncentrera sig på vissa produkter och segment (det rör sig om både nischade aktörer som Miele, Smeg, Liebherr och Teka och småskaliga franska tillverkare, t.ex. Candy och Gorenje). Kommissionen konstaterar för övrigt att det allt starkare införlivandet av FagorBrandt i Fagor-gruppen också bidrar till att lösa de problem som rör storleken. För att sammanfatta medger kommissionen att de punkter som konkurrenten tar upp utgör utmaningar för FagorBrandt, men anser att omstruktureringsplanen är sådan att dessa kan lösas och den tillräckligt trovärdigt anger hur företaget kan återställa sin lönsamhet.

(141) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att synpunkterna från den konkurrent som har begärt att få vara anonym inte motsäger kommissionens bedömning om att omstruktureringsplanen gör det möjligt för FagorBrandt att återställa sin långsiktiga lönsamhet.

6.6.3. *Kompensationsåtgärdernas inverkan på återställandet av lönsamheten*

(142) Avslutningsvis måste kommissionen – som alltid när det gäller återställandet av den långsiktiga lönsamheten – i enlighet med den sista meningen i punkt 38 i omstruktureringslinjerna avgöra om de planerade kompensationsåtgärderna hotar företagets lönsamhet. Enligt analysen har de franska myndigheterna föreslagit kompensationsåtgärder som alltså inte fanns med i de finansiella prognoser som bifogades anmälan. Kommissionen bedömer att dessa åtgärder är nödvändiga och att de därför bör genomföras. Eftersom dessa åtgärder – stoppad saluföring av kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette under fem år – kommer att medföra ett försämrat ekonomiskt resultat för företaget gäller det att se till att företaget kan klara av dem.

(143) Enligt de franska myndigheterna visar tabellerna 6 och 7 nedan företagets ekonomiska resultat, med hänsyn till genomförandet av de kompensationsåtgärder som föreslås av de franska myndigheterna. Tabell 6 beskriver ett optimistiskt scenario och tabell 7 ett pessimistiskt scenario.

Tabell 6

Stoppad saluföring av kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette (i miljoner euro)	Optimistiskt scenario					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Omsättning	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Driftsresultat före icke-återvinningsbara fordringar	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Rörelseresultat (EBIT)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Resultat före skatt	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettoresultat	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	[0-5]	[5-10]	[5-10]
Kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Ackumulerat kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

Tabell 7

Stoppad saluföring av kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette (i miljoner euro)	Pessimistiskt scenario					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Omsättning	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Driftsresultat före icke-återvinningsbara fordringar	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Rörelseresultat (EBIT)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Resultat före skatt	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nettoresultat	– [5-10]	– [5-10]	– [10-15]	[0-5]	[0-5]	[5-10]
Kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Ackumulerat kassaflöde	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(144) Tabellerna 6 och 7 bygger på nedanstående antaganden om förlorade intäkter till följd av att flera produktfamiljer slutar att saluföras under varumärket Vedette. Ett sådant tillbakadragande skulle kunna leda till

a) minskad försäljning inom produktfamiljen under varumärket Vedette vars saluföring avbryts,

b) minskad försäljning inom andra produktfamiljer som saluförs under varumärket Vedette ([56]) (negativ produktsortimentseffekt på produkter av märket Vedette),

c) minskad försäljning av andra märken (negativ portföljeffekt för samtliga varumärken inom FagorBrandt-gruppen).

(145) I det optimistiska scenariot tas endast hänsyn till effekterna a) och b) i skäl 114 och den förlust som kan kopplas till den stoppade saluföringen av en produkt motsvarar en förlust på [70–90] % av omsättningen för den produktlinje som stoppas (återstående [10–30] % återhämtas av FagorBrandt genom den ökade försäljningen av identiska produkter som säljs under andra varumärken än Vedette) och [20–30] % av omsättningen för de övriga produkter som saluförs under varumärket Vedette. I det pessimistiska scenariot tas hänsyn till effekten i c) i skäl 144 genom att förutspå en förlust på [110–130] % för den produktlinje som stoppas (förlusten skulle inte bara kunna påverka 100 % av omsättningen för den produktlinje som stoppas utan även berörda andra produkter och varumärken än den linje vars saluföring stoppas) och [20–40] % för övriga produkter som saluförs under varumärket Vedette. De franska myndigheterna förklarar att ett sådant pessimistiskt antagande motsvarar en av företagets tidigare erfarenheter. År 2003 beslutade sig företaget för att stoppa saluföringen av mikrovågsugnar under varumärket Vedette i Frankrike för att helt koncentrera sig på varumärket Brandt där försäljningen gick extra bra. Detta fick mycket negativa effekter eftersom inte bara den totala omsättningen för varumärket Vedette minskade utan förlusten berörde även Brandt (samlad förlust för de två varumärkena på […] på två år i förhållande till den ursprungliga försäljningen på […] enheter, varav […] under varumärket Vedette[…], en förlust på [120–140] % av de volymer som upphörde) ([57]).

([56]) Denna minskning beror på de effekter som stoppet av saluföringen av produkterna ovan får för varumärket Vedettes synlighet gentemot detaljhandlarna.

([57]) På grundval av de uppgifter som de franska myndigheterna har tillhandahållit anser kommissionen att det är föga troligt att det pessimistiska scenariot kommer att bli verklighet. De franska myndigheterna grundar detta scenario på erfarenheterna från mikrovågsugnar av varumärket Vedette. Som anges är detta dock en produkt där FagorBrandt inte längre var konkurrenskraftigt (varför företaget beslutade sig för att upphöra med den egna produktionen) och där produkter från lågkostnadsländer har en stark marknadspenetration. De franska myndigheternas antagande, dvs. att hela den minskade försäljning av mikrovågsugnar som har konstaterats under dessa två år enbart beror på beslutet att stoppa saluföringen av mikrovågsugnar under varumärket Vedette, verkar därför något extremt.

(146) På grundval av analysen av uppgifterna i de två tabellerna ovan och de övriga uppgifter som de franska myndigheterna har tillhandahållit konstaterar kommissionen att de kompensationsåtgärder som finns kvar försvagar företaget, eftersom de leder till försämrat resultat från och med 2009, då de kommer att genomföras. Företaget kommer emellertid att återfå ett positivt nettoresultat från och med 2010 och resultatet kommer att stiga de följande åren. Även om de kompensationsåtgärder som föreslås av de franska myndigheterna försvagar företaget anser kommissionen därför att de inte hindrar återställandet av lönsamheten.

(147) Denna slutsats ifrågasätts inte av kommissionens införande av en ytterligare kompensationsåtgärd, nämligen behovet av att förlänga den stoppade saluföringen av de berörda produkterna under varumärket Vedette med tre år.

(148) Företagets slutgiltiga resultat kommer nämligen att förbli positivt under åren 2012–2016 med en beräknad tillväxt på [1,5–3] %, vilket framgår av tabell 3 som visar den ytterligare kompensationsåtgärdens inverkan. Följaktligen gäller samma slutsats med avseende på den kompensationsåtgärd som kommissionen inför: Även om den försvagar företaget hindrar den inte återställandet av lönsamheten.

6.7. **Begränsning av stödet till ett minimum: faktiskt bidrag fritt från stöd**

(149) För att stödet ska kunna godkännas är det enligt punkterna 43–45 i omstruktureringsriktlinjerna nödvändigt att stödbeloppet och stödnivån begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering med hänsyn till de finansiella resurserna hos företaget, aktieägarna eller den företagsgrupp som företaget tillhör. Därför ska de stödmottagande företagen i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringsplanen med egna medel, inbegripet genom försäljning av tillgångar som inte är absolut nödvändiga för företagets överlevnad, eller genom extern finansiering som erhållits på marknadsmässiga villkor.

(150) Som anges i punkt 43 i beslutet att inleda förfarandet uppgår kostnaderna för omstruktureringen, enligt beskrivningen i de franska myndigheternas anmälan, till 62,5 miljoner euro. Företaget avser att bidra med omkring 31,5 miljoner och erhålla ett stöd på 31 miljoner.

	Miljoner euro	%
Omstruktureringskostnader	62,5	100 %
Finansieras av:		
Det stödmottagande företagets egen insats	4,6	7,4 %
Aktieägarnas bidrag	26,9	43 %
Statligt stöd	31	49,6 %

(151) I punkt 44 i beslutet att inleda förfarandet framför kommissionen två tvivel när det gäller dessa uppgifter. Dels begär kommissionen att de franska myndigheterna ska motivera varför de inte har inkluderat återbetalningen av stödet enligt artikel 44f i omstruktureringskostnaderna, dels begär kommissionen en förklaring av vad det stödmottagande företagets egen insats betyder.

(152) De franska myndigheterna har besvarat det andra tvivlet genom att ange att det stödmottagande företagets egen insats består av banklån som FagorBrandt har tagit på marknaden. De specificerar att företaget 2006 tog banklån på [20–40] miljoner euro, som ökade till [20–40] miljoner euro 2007 ([58]). Som säkerhet lämnades […]. Kommissionen konstaterar att det rör sig om en *"extern finansiering på marknadsmässiga villkor"* i enlighet med definitionen i punkt 43 i omstruktureringsriktlinjerna och att det således utgör ett betydande bidrag.

(153) När det gäller kommissionens första tvivel anger de franska myndigheterna att återbetalningen av ett oförenligt stöd inte på förhand kan betraktas som omstruktureringskostnader (eller det stödmottagande företagets egen insats i den mening som avses i punkterna 43 och 44 i omstruktureringslinjerna). Det är därför stödet enligt artikel 44f inte har räknats med i omstruktureringskostnaderna. Myndigheterna anger emellertid att denna återbetalning, som uppskattas till [25–30] miljoner euro (inklusive ränta), naturligtvis har inkluderats i den affärsplan som bifogats anmälan, i likhet med andra normala finansiella kostnader. Kommissionen anser att det är nödvändigt att ta hänsyn till återbetalningen i affärsplanen, vilket är fallet här ([59]).

([58]) De franska myndigheternas skrivelse av den 15 februari 2008.

([59]) I sitt beslut av den 26 april 2006 om det statliga stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för Euromoteurs (EUT L 307, 7.11.2006, s. 213) ansåg kommissionen att det faktum att den framlagda omstruktureringsplanen inte tar hänsyn till återbetalningen av ett oförenligt stöd som företaget har mottagit bekräftade slutsatsen att denna plan inte gör det möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet.

(154) Emellertid måste man också ta hänsyn till att det italienska stöd som Brandt Italia hade erhållit uppgick till 3 190 878,02 euro plus ränta den 21 oktober 2008. Man kan alltså inte utesluta att den ifrågavarande summan inte förekommer i företagets egna bidrag. Således ligger det stödmottagande företagets egna bidrag under det erfordrade tröskelvärdet på 50 % som krävs i punkt 44 i omstruktureringsriktlinjerna.

(155) För att se till att företagets eget bidrag inte inkluderar stödet och står för minst 50 % av omstruktureringskostnaderna ställer kommissionen därför i detta positiva beslut ett krav på en proportionerlig ökning av det egna bidraget till storleken på det italienska stödet, dvs. 3 190 878,02 euro plus ränta fram till den 21 oktober 2008.

(156) Det egna bidraget till omstruktureringskostnaderna som föreslagits av FagorBrandt bör närmare bestämt ökas med denna summa (genom lån, aktieägarna eller andra) innan omstruktureringsperiodens slut, vilket fastställts till den 31 december 2012. De franska myndigheterna ska lämna bevis för denna ökning inom två månader efter förfallodagen, dvs. den 31 december 2012.

(157) När det gäller påståendet från den konkurrent som har begärt att få vara anonym om att stödet inte begränsas till vad som är absolut nödvändigt bekräftar kommissionen att det formella kriteriet om att det egna bidraget måste överstiga 50 % respekteras. Kommissionen har även bedömt huruvida stödet är begränsat till vad som är absolut nödvändigt, särskilt på grundval av de kriterier som anges i punkt 45 i omstruktureringsriktlinjerna. Kommissionen anser att så är fallet och att stödbeloppet inte ger företaget *"ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringen."*

(158) Kommissionen konstaterar i synnerhet att företagsgruppen efter beviljandet av stödet och när omstruktureringsperioden är över fortfarande kommer att ha betydande skulder med ett förhållande mellan skulder och eget kapital som fortfarande överstiger enheten. FagorBrandt bör alltså rikta de likvida medel som skapas mot att minska denna skuldsättningsnivå.

6.8. **Engångsprincipen**

(159) I enlighet med punkt 72 och följande i omstruktureringsriktlinjerna får ett omstruktureringsstöd endast beviljas en gång per tioårsperiod.

(160) I det aktuella fallet kan de franska och italienska stöd som FagorBrandt mottagit inte kvalificeras som undsättnings- och omstruktureringsstöd. När dessa stöd beviljades, år 2002 respektive 2003, befann sig inte FagorBrandt i svårigheter, vilket framgår av skäl (45)–(56).

(161) Alltså följs den engångsprincip som krävs i omstruktureringsriktlinjerna.

6.9. **Fullt genomförande av planen**

(162) FagorBrandts omstruktureringsplan, inklusive Frankrikes samtliga åtaganden, måste utföras till fullo ([60]). Kommissionen begär att bli underrättad om hur arbetet med att genomföra planen fortskrider samt åtaganden i samband med detta.

7. **SLUTSATSER**

(163) Stödet kan förklaras förenligt med den inre marknaden under förutsättning att alla villkor uppfylls.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Frankrike planerar att genomföra till förmån för företaget FagorBrandt, till ett belopp av 31 miljoner euro, är förenligt med den inre marknaden på de villkor som anges i artikel 2.

Artikel 2

1. De franska myndigheterna ska skjuta upp betalningen av det stöd till FagorBrandt som anges i artikel 1 i detta beslut så länge FagorBrandt inte har återbetalat det oförenliga stöd som avses i kommissionens beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 ([61]).

2. FagorBrandts omstruktureringsplan, som Frankrike översände till kommissionen den 6 augusti 2007, ska genomföras till fullo.

([60]) Som tidigare angetts inleddes omstruktureringsplanen 2004 och de flesta omstruktureringsåtgärder har redan genomförts.

([61]) Kommissionens beslut av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter, EUT L 108, 16.4.2004, s. 38.

3. Det egna bidraget till omstruktureringskostnaderna som föreslagits av FagorBrandt, till ett belopp av 31,5 miljoner euro, bör ökas med 3 190 878,02 euro plus ränta sedan tillhandahållandet av det italienska stödet till FagorBrandt fram till den 21 oktober 2008. Denna ökning bör ske innan omstruktureringsperiodens slut, vilket fastställts till den 31 december 2012. De franska myndigheterna ska lämna bevis för denna ökning inom två månader efter förfallodatumet, dvs. den 31 december 2012.

4. FagorBrandt ska stoppa saluföringen av kyl- och frysprodukter, matlagningsprodukter och diskmaskiner under varumärket Vedette under åtta år.

5. För att se till att villkoren i punkterna 1–4 i denna artikel följs ska Frankrike genom årliga rapporter underrätta kommissionen om hur omstruktureringen av FagorBrandt fortskrider, om återbetalningen av det oförenliga stöd som beskrivs i punkt 1, om betalningen av det förenliga stödet och om genomförandet av kompensationsåtgärderna.

Artikel 3

Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2012.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande